

XIV.

1. del

1-30

Franjske

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

1.

Stoji stoji rano polje
 Na rannem polju ružcetri
 Pa prva rožca je bela leta
 Brejluba romena pšenica
 Ber vsaki ljub' maš' jo nucajo
 Za ljub' sveto hoštijo.
 Pa druga rožca je leta
 Bresladka vinska tertica
 Ber vsaki ljub' maš' jo nucajo
 Za ljub' sveto rešno kri
 Pa tretja rožca je leta
 Brejluba dvica Maria.

~~424~~
Tie nam rodila Jexová
Náša kráľa nebeskega.

Ter stvarô je nebô zemljô
Človeku das dušô telô.

if XVIII., knj, 1

16.

XIV.

2.

~~1111~~
Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Oj stoji, stoji ^{polje} —
Oj polje široko
Na srejni toga polja
Je vèrtlec zgrajeni.

Okol na dekla hodi —
Oj dekla ajdòska,
Se vse okol oxira,
Le bi vidla Je xosa!

Je xus po vèrti hodi
Ko dà ^{bi} in vèrtlar bio;
Otko pod paxohom nosi
Ko dà bi rožce sadio.

~~11~~
Jazt nis'm nibešén vértlar,
In tud' rožce sadim;
In poutec vse popravljám
Vnebesa za ljudi. —

Če poutec popravljáš
Vnebesa za ljudi,
Te provim te, moj Jezus,
Popravljaj ga za me. —

Ker ie k'nebu priti
Lajmora čisti bit,
Ko so čisto dejte,
Ker je viere kerseno...?

~~181~~
Marija gre v nebesa,
nas vabi za soboj,
Mi radi i veseljam
Marija za tobój.

XVIII, Knji., p. 2, 3

Ms. 481.

S

3.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Tri pismena

Stoji stoji na lipica;
 Sod lipcom mērxou studenec;
 Volud encu plava rubica,
 Tri ma tri xlate puhōtabe.
 Ta pērvī puhōtab je letāj -
 Kolko je od rojstva božjega.
 Ta drugi puhōtab je letāj -
 Kolko od kruženja Jexusa.
 Ta trejdi puhōtab je letāj -
 Od tega zakona svetēga.

Oj zakon, zakon, kak s' ti svet!
 Sod tobaj žive vsolēn svejt.
 Ker ta svet zakon prav dērxi,
 Taj se u nebesah veseli.
 Oker ta svet zakon ne dērxi,
 Na dnu pekla taj gori.

Stajerske
1.

Marija bez poroda.

Marija ide v cerkev—
V cerkev žegnano;
Tam pa si poklekne
Med Može zakonske.

Možje so mermrali:
Kaj ti med nami maš?
Da nemaš poroda.
Doroda božjega.

Marija je gor stanola,
Námilo se jokala,
Se lepši je zamolila
Si sveti roženkranec.

Marija ide v cerkev—
V cerkev žegnano;
Tam pa si poklekne
Med žene zakonske.

249
3
Lene so mërmrale:

Kaj ti med nami maš?

Si nemaš poroda —

Poroda božjega. —

Marija je gor stanola,

Namilo se zajokala

Še lepše je zamolila

Si sveti roženkranc.

Marija ide v cirkev —

V cirkev žegnand,

Tam pa si poklekne

Med pajbe levične.

Pajbe so mërmrali:

Kaj ti med nami maš?

Si nemaš poroda —

Poroda božjega.

(nadalj. 3a)

3a

XIV. (nadajev. 2. b)

31

AM

Marija je gor stanola
Namilo se zajokala
Se lepše je zamolila
Si sveti roženkranec.

Marija ide v cirkve
V cirkve žegnane
Tam pa si pohlekne
Med dekliče tedične.

Dekličji pa so rekli:
Le tu med nami bodi,
Ki smo svi dekličji,
Ne moli sveti roženkranec.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

XVIII. Kuj. 67

Ms. 481.

Rodjenje Isukarota
(ix Celjskog Kotara.)

Sveta Ana gre na božji pot —
 Na božji pot na svete gore.
 Marija se tud odpravlja z njoj:
 Ne hodi ti, Marija, z menoj! —
 Ne hodi ti, Marija, z menoj,
 Ne znaš kaj maš ti nad soboj.
 Če gies ti, Marija, z menoj,
 Vzem ^{tudi} plenice no povoj z soboj.
 Ko do përoga studenca pridejo,
 Mariji se zlušta friške vode.
 U përovi vuri te noči —
 Marija milo zakriči.
 U drugi vuri te noči —
 Marija Jezusa na svejst rodi.

27 Préta vura te noči -

Le anjgeli pojdejo dol & nebes -
Anjgellci pojejo dol s nebes
Mariji nesejo žecel & lat.
Na velki outar ga postavijo,
Marijo mi noter posadijo.
Ti boš tu prebivala,
No božje gnase talala -
Tjim daljnim romarom, romarcam,
No tudi domačim farmanom.

XIII. knj. 1, 7, 8

3.

Rodjenje Isukarota.

(iz Mariborskega kotara. Savdista.)

Lovesa Johana gre na božji pot -
 Na božji pot na svete gore.
 Se hodi, Marija, ti z menom!

Če ideš, Marija, ti z menom
 Le vzemi plavničke no povoj z soboj.

Prva je vura te noči,

Se nam Marija milo zakleči.

Pa druga je vura te noči,

Se že se Jezus na svet rodi.

Pa tretja je vura te noči,

Se že so nam anjgelci z neba šli.

Pa štrta je vura te noči

Se že so nam anjgelci v nebo šli.

29
Gde bôš, Marija, prebivala,
Vse svete bôš gnade šalala -
Vsem tim evanškim romarom
No sim domačim farmanom.

XVIII., knj., 9

S

A

Luč Vellehemska. Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

V Bellehemi luč gori,
 Lepo se sveti,
 Jsi da ta poglej,
 Kaj boš tam vidio.
 Pastirci poperlejo,
 Vantó dèrzijs
 Snjgelci molijo,
 Boga častijo.
 Tam pa ena žena je,
 Dete povija,
 Meni se kèrdno xdi
 Kraj je Marija.
 Doleg pa en moček je,
 Sveti do Jožef je:
 Lbradicoj gible
 Sineka xible

S

56

41

Mariin Sin

Drišli so prišli
 Orači pred zoroj,
 Zorali so zorali
 Rožo Rožmarin-
 Dredaj če je lepši
 Mariin Sin.

XVIII., kaj, 41

S XIV. 6.

Ms. 481.

6

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

42

Maria's diacima

Marija gre na božji pot -
Na božji pot na Jezere;
Zred soboj si vzeme sineka
Dresmileneza Jezošča.
Dred njoj pa greta študentiča dva -
Študentiča dva, bratiča dva.
Počakajta - da me počakajta,
študentiča dva, bratiča dva
Kaj ta mi nestla sineka
Dresmileneza Jezošča.
Onedva sta jo počakala
Kaj sta joj nestla sineka -
Kaj sta joj nestla sineka
Dresmileneza Jezošča.

Onedra sta odhajala,
Marija odzajak ostajala.
Sinček se jokati začne,
Dareč nevidi materiči.

Dačafajta da me počakajta
Študentiča dva, bratiča dva,
Kaj ta mi dala sinčka,
Dresmilenega Jexoša!

Onedra sta 10

~~On jedra staja počakala~~
~~No sta joj dala sinčka!~~
~~No sta joj dala sinčka~~
~~Dresmilenega Jexoša!~~

Kaj si ti, brat starši, zgovoril,
Kaj si mi nesa sinčka
Kaj si mi nesa sinčka
Dresmilenega Jexoša?

Jaz si druga nič ne zvolim,
Kak vrojoj duši zveličanje.

44

Go pa lebi more bit,
Tvoja duša zveličana bit.
Kaj pa si mlajši, brat ti zgovoriš,
Kaj si mi nesa sinčka -
Kaj si mi nesa sinčka -
Presmilnega Jezosa? -
Laz si druga nič ne zoolim
Kak brim dušam zveličanje.
Go pa ti mora dano bit,
Te bi duše zveličane bit.

XVIII. Kuj. 11-13

Izskarst: Maria.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Perva vura te noči,
 Jezoš obča priti t'nam
 Z- prelubojo divicojo Marijojo -
 Z- svojojo predragojo Materjojo.

Prod sta oneja hodila
 Rože začele razcvetati -
 Roža rómena droben cvét,
 Marija je plela venček lep -

Marija je plela venček lep,
 Jezoš i ga na glavo devala:

Jezoš je mali al je svet,
 Zred njim pa mi stoji vedzvolen
 svet.

Jezoš je z bodjen v desno stran,
 Kêrv pa mas teče iz svetih ran:
 Za Jezošom kêrv, pred Jezošom kêrv,
 Jezošova mantra smiluj se ti nam.

XIV. 76.
Soukharst i poganka. 46

Jeroš po ogradi hodi,
Ravno dabi gortnar bia,
Motiko na rami nosi,
Ravno da rože bi sadia.

Vijemu pa ti pride
Dekle hajdoška

Kaj pa ti tu Jeroš hodiš
Ravno dabi gortnar bia?
Motiko na rami nosiš,
Ravno dabi rože sadid,

Počakaj da ti mene, Jeroš,
Kaj ti idem jaz domo,
Kaj v bel obleč se ja opravim
Te bom še jaz iztoboj'čila.

Nikaj nikaj mlada žena,
Mlada dekla hajdoška!

Keri oče xmenoj iti,
More čivtega vërca biti—

177

More čitaga s'erca bizi
kak' so' deca majcena.

XVIII. knj. 14-15

Stavnost sreče

Sam Bog no sveti Beter
Po sveti sta hodila.

Onedva pa sta prišla
Do lepe oštarije -
Bete no zidane.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Na pragi pa je stala
Prelepa mlada oštarkinja -

Na pragi vi je stala
Z ključki cingetala.

Dobro ütro oštarkinja,
Bog ti daj dobro srečo,
Lepa mlada oštarkinja!

Bog vama lepo plati,
Vi dva mlada romara.

Al čem bi meni sreča bila,
Meni je sreče ne potrebno.

49 Stale pune živine mam,
Parme pune žerinja mam
No skrinje pune penete

Eno malo ota odšla,
Hliža se je vižgala
Vse joj je pogorelo
Da je komaj sama oujšla.

Sam Bog no sveti Peter
Po sveti ota hodila.
On je dva pa ota prišla
Do pogorele oštarije.

Tam ota vidla oštarkinjo,
Lepo mlado oštarkinjo.
Na pogorišču ti je stala,
Nemilo se jokala.

Dobro ütro, oštarkinja,
Bog ti daj dobro srečo,
Lepa mlada oštarkinja

Oh Bog vama lepoplati, 50
Vi dva mlada romara.

Oh vem mi je nje treba,
Dabi glih dve prišla.

Daje meni vse zgorelo,
Sem komaj sama vujšla.

XVIII. knj. 16-18

Marija po širokem poligrè
 Tam mi najde tesačete tri,
 Keri so drevo tesali,
 ča kero do Jezoš⁺ razpinjali.
 Le delajte le na tenko drobno,
 Kaj bo Jezoš lehkio mantr^o prestó. -
 Zakaj bi mi delali na tenko drobno,
 Da nam je Jezoš nič rodbin^e nè.
 Marija po širokem poligrè,
 Onami najde kovačete tri,
 Kaj te cvekece kovajo,
 Ktim do Jezoš^o na križ⁺ pinjali.
 Le delajte le na tenko drobno,
 Kaj bo Jezoš leži mantr^o prestó!
 Zakaj bi delali na tenko drobno,
 Da nam je Jezoš nič rodbina nè.

52

Marija mi po širokim poli gré,
Ona mi najde pajbiče tri.

Ti mi to šibjiče režejo,
I kim do mi Jeroša bičovali.

Le delajte le tenko drobno,

Kaj de nam Jeroš leži mantro prestò.

Lakaj bi mi delali tenko drobno,

Taj nam je Jeroš nič rodbina ne.

Marija po širokim poli gré,
Ona mi najde dekličče tri,

Ti nam to tērjniče spletajo.

Kaj do ž-njim Jeroša koronili.

Le delajte le tenko, drobno,

Kaj bo Jeroš lekko mantro prestò.

Lakaj bi mi delali tenko drobno,

Taj nam je Jeroš nič vrodine

XVIII. knj. 18-19

S X Tri sanje.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Marija je zaspala
Pod lipoj zelenoj;
Njoj pa so se sanjale
Pre-lepe sanje tri.

Pred njoj mi je zravelo
Dreveso zeleno:
Korenjice je pognalo
Dol v černo zemljo;

Verhōncec je pognalo
Gor v sveto nebo.
Nebesa, Nebesa
Kak ste lepe vi

V-Nebesah v-nebesah
Zlati stol stoji;
Na stoli, na stoli
Mladi kralj vidi

54

V- pravoj r'oki, v- pravoj roki
Sv'etel meč d'érži

Marija, Marija

Pred sin'kom kléči:

Ljubi sin, ljubi sin!

Ne delaj se s'oda ti:

Naj žene sporodijo

Se grešnik z'pokori!

XV M. knj. 20

S

Mione knjige

Stoji mi stoji pole -
Oj pole široko:

Isxuš no Marija

Med njima sunce sija -

Med njima no pred njima
No po svem volnem sveti ☼

Na poli pa je krasla
Lijüca zelena.

Pod lipoj stoji stira
Lepo belo pokrita

Okoli pa stojijo
Prelepi beli stolci,

Na stolcih pa sedijo
Mešniki piváci.

Bred vobom pa majó
Svete mešne knjige.

☼ Ovi četveroredak rinave nakon vsakog' sleder
čeg dvojoredka primetnuti.

56

Ki-njim pa si je prišlo
Malicko detece

Prvi listek je bralo,
Bledo je postalo,

Drugi listek bralo,
Modro je postalo

Tretji listek je bralo,
Mertvo je postalo.

Lcdaj pa mi dobro Znano
Da je to Dete Jezus.

XVIII. Kny: 21.

Tri ruže.

57

Stoji stoji lipa -
 Lipa zelena;
 Pod lipoj stoji miza
 Miza kamona;

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Na mizo je presterta
 Bela ružica,

Na ružici pa stoji
 Lepi zlati kelh;

Š njega pa so zrastle
 Lepe rože tri.

Prva mi je roža
 Vse žitno polje:

Druga mi je roža -
 Vse vrvske gore;

Tretja mi je roža -
 Sveto' reš'no' telo'

Pi de nas pelalo
 Gor v sveto' nebo'

Pšenica i vino.

58

Vtica je perletela
 Z dežele Vogêrske,
 Prelepo je zapêla
 Od klasa pšeničnoga.

Kaj pa nam on pomeni?
 Je Teruša telo,
 Per vsakšoj svetoj meši
 ki nebesam vzdigneno.

Vtica je perletela
 Z dežele Štajerske
 Prelepo je zapêla
 Od vinca sladkoga.

Kaj pa ono pomeni?
 Je kërveca Teruša
 Per vsakšoj svetoj meši
 ki nebesam vzdignjena.

Marija i Grešniki

59

Teče teče bistra voda-

Bistra voda Dunaja.

Po njoj plava, po njoj plava
Tenka ladja pisana.

V-njoj pa sedi, v-njoj pa sedi
Ljuba divica Marija,

Za njoj kriči, za njoj kriči
Grešniki močno veliki.

Kaj ti grešniki, kaj ti grešniki
Prenemilo tak kričič ? -

Oče, mater sem si vmorila,
Sestra komaj vujšla je. -

Idi grešniki, idi grešniki
Klekni ti - surnem drevčeci,

No tam moli, no tam moli
Da drevo orleni.

On je klečal, on je molil,
Minol oje sedem let.

Mimo vlegla, mimo vlegla
Steza voška vglajena,

Po njoj šče, po njoj šče
Ljuba divica Marija:

Stani grešnik, stani grešnik,
Grehi so ti odpuščeni. —

Kak bi stala, kak bi stala
Ki se nemcem pregenoti.

Ki že zleza - ki že zleza
Do pojavnega vremena.

Piši piši hladni veter,
Da prepričaš to telo,

Marija je vžela v bogo dušo
No njo nešla gor v nebo

S Isuharov kod drobne detce. 87

Smo sladko vince pili,
 No se zapojili;
 Pa kadar smo zazpsali
 Je feros mejmo so.

Pa kole mo' ga iskati?
 Per pajbih leclienih?
 Je malo takih pajbov,
 Si feros je per njih.

Pa kole moga iskati?
 Per deklah leclienih?
 Je malo takih dekli
 Si feros je per njih.

Pa kole mo ga iskati?
 Per mozeh zakonotih?
 Je malo takih mozi
 Si feros je per njih.

DRŽ. BIBLIOTEKA

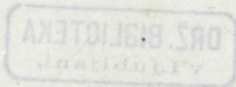
v Ljubljani.

Ms. 481.

62
Da kde mo ga iskati?
Per ženah zakonstih?
Je malo takih ženi
Ki Jeros je pèr njih.

Da kde mo ga iskati?
Per drobni dečici?
Tam je Jeros, tam je Jeros
Per njih mô ga najšli.

XVIII. Knj. 25-26

~~17~~
Mačuha.

15
 6

Poslušajte da me romari
 Kaj u zgodilo Madžarskem.

Ena mati je umrla
 Malo dedece pustila.

Očja pa se je oženja
 Hudo mačoha si je vzela.

Eno hudo mačoha
 Eno jekno Madžarko.

Dele ji za kruhek prosilo.
 Kaj je ona učinila?

Na zemljo ga je hitila
 Na zemlji ga je sbrala.

Na zemlo ga je hitila
 Kruhca ne davala.

Vskledo vlej merzle vode, ⁽ⁿⁱ⁾
 Pred njega dne tri kamince.

Ob tem je ne moglo živeti,
 Začelo namilo jekati;

No prositi Boga
 Bi se včakalo dne belega.

Bádeliš što je zvonara;
 Stani stani dragi zvonar!

Stani stani, zvonar ti
 Pokaži mi grob materni.

Zvonar se začne jokati
 Delece se mu v serce smiliti.

Za roko prime delece
 Noga pela na grobje.

On juga pela na grobje
 Materni grob mu pokaže.

Tak materni grob je zagledalo
 Premočno je zakričalo.

Odprni se črna zemlica
 Pregovori, moja mamica!

~~Kamni se črna zemlica~~

Kamni si me pèrpravila,
 Mačeti me ostavila?

Naj me naj, dete vbogo,
 Dete vbogo dete malo.

Jeli mi idi na božji pot,
 Na božji pot k-manjki
 Bisterčkaj!

65
Ona deti pomagala
"I svetli raj potatala." -

Detu odislo na božji pod
K manjki božji Biskerc' kraj:
Tud njoj si je pokleknilo
Lepo Boga ca namolilo.

Marija je k trona stopila
Zlato je plajš' razgèrnola. 2

Detce je k sebi pregèrnola
V sveto nebo ga odnesta.

Detu v nebesah se veseli, 2
Matiha pa v pekli gori!

Kak je lepo srebro zlato,
Se je lepsò materno telo.

XVIII. knj. 26-28

S

Sveti Jovan.
(z Celjskega kotlara)

66

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Sveti Jovan
Poglej na stran,
Seir ti vse gori,
Od mantre govori
Venel diran:
Če neboš govorim
Bom tvojo kri prelin
No leben vzeu

Johan napre
Vtiro pove
Kaj tiol për spovedi
Kralica tebi,
La grehe pove
Zer vedil, hočem
Ko ona živi
Pove njen leben ves
Sicer ne uzamem jez
Tvoje kæreri. —

67

Jer nič nevěm,
No nepoviem:
Do gmain zapovedi
O socte spovedi
Pravil nesmím.
Vzami mi knihy prebi
Mojo kni,
Martne se nebojim
Bohu zvesto obstojim
Mrtku no žiu.

Johan obstal
Boš mogu rad,
Gdar bom zabafan jez
Neci troj živor ves
Z batkami žgad,
Perneke mi gajšle,
Grebene napre!
Tak dlugo martvajke,
Berici kergajke
Doklam pove.

— — — — —
— — — — —

XVIII. knj. 29

XIV. 17,

¹⁹
Sveča Katarina.

17

68

Stoji stoji gora
Duga no visoka
Na gori je rverina
Sveča Katarina.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Pod goroj stoji gradič
Prelepi beli gradič
Po gradiči se šče
Lepi mladi kraljič.

On si ima klapce
Svoje verne sluge;
Čujte verni sluge,
Igrabte mi rverino -

Igrabte mi rverino
Svečo Katarino.
Morete jo vloviti,
Ali ne škrliti.

Hala hala kraljič,
Ti naš mladi gospon!
Vlovili smo rverino
Svečo Katarino.

Mi smo jo vlovili
Ali je ne škrliti,
Neomno je škrliti
Nic tudega veimili.

69
Kralič prvic pida:
Kaba Katarina!
Al ces moja biti,
Ali na kol iti? —

Hala hala Kralič,
Lepi mladi Kralič!
Kaj cem na kol iti
Kak pa svoja biti. —

Kralič stergoc pida:
Kaba Katarina!
Al ces moja biti,
Al pa v ogen iti? —

Hala hala Kralič!
Lepi mladi Kralič!
Kaj cem v ogen iti,
Kak pa tvoja biti? —

Kralič tretic pida:
Kaba Katarina!
ces raj moja biti,
Al v kolo sterta biti? —

Hala hala Kralič,
Lepi mladi Kralič!
Cem v kolo sterta biti
Kaj kak svoja biti. —

Hala hala klapei
Moji verni sluzi!
Primte mi curirino
Sveto Katarino.

U kolo mi jo vèržele
No na drümle sterle!

70
U kolo so jo jo vèrgli,
No na drümle sterli.
Bogi se je v roke dala,
Kolo z sebe xmetala —
Kolo z sebe xmetala
Dérgeč xdrava poslala,
No odšla v goro
Dugo no visoko,
Tam je sak zapela
Da gora xarvanila

XVIII. knj. 30-32

Sveča Varvara.

Stoji stoji pole -
Lepo no široko;
Na njem stoji drevo
Lipica zelena.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Pod dreveom stoji miza
Kamena okrogla.
Per mizi stoji stolček
Stolček lep silnati.

Na njem sidi olivica
Preliuba sveča Barbara;
Na mizi ma pred sotoj =
To svečo rešno telo.

Nimo pa je vlegla
Mera vglajena;
Po njoj pa perjasē
Vojska mladih ljudi.

Vsi so se pèrklonili,
Klobučice pèrxidignoli:
Pohvalen budi Jezus!
Preliuba sveča Barbara!

Djotli ki ra nami
Z tim svetim rešnim telom,
Z tim svetim rešnim telom
Grešne duše nam obredi

72
Kaj odzajak pa pèrjasè
Ti mladi vajvodinja:
On se ne pèrkloini
Klobúka ne pèrdigne.
Kaj pa ti tu sedis,
Perlúba sveta Barbara!
Na mini si dèrvis'
To sveto resno telo? —

Čakaj čakaj vajvodinja,
Lepi mladi vajvodinja!
Jar pa nèm k tebi prista.
Dás močno me zélea. —

Nikaj nikaj clivica
Prebúba sveta Barbara!
Jar pridem k velkoj vojstki,
Drex tebe lahto vmerjem.

On pride k selkoj vojstki,
Vsega só prestèrliti —
Vsega só prestèrliti;
Ta sé ga ne vmeriti.

On pride k velkoj vojstki,
Vsega só obsekati —
Vsega só obsekati,
Smèrti mu ne radati.

Oh líba sveta Barbara!
Hodi ti zdaj k meni
K tim svetóm resnim telóm
Nahrami gresno dúšó.

Sveta Varvara

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Stoji stoji široko pole,
 Do polji keče bistra voda —
 Bistra voda zelena Sava.
 Do njoj plava mala barka,
 V barki sedi sveta Barbara.
 No srečajo tri stari možje,
 Lepo se njoj naklonijo,
 Klobučice pèrdigneno:
 Pohvalen biči Jeros Kristus!
 Treliuba sveta Barbara!
 Kam se peluš' po bistroj vodi
 Do bistroj vodi — zelenej Savi —
 V lepoj pisani barčici? —
 Jaz pa se pelam v Pokrajno,
 Gd' belekni me željo.
 Jdi idi, sveta Barbara,
 Pa se tudi k nam, ti pridi,
 Dere bomo se zleli!
 Obradi nas z svetim resnim telom,
 No nakrvari naše duše
 Z pravim živim gospodnim Bogom.

Sveta Uršula

Stoji mi pole široko
 Na poli stoji beli grad.
 Bogradi se vse mladogospod,
 Mladi gospod no mlada gospa:
 I belimi rokami se perjimeleta,
 I črdecimi ristikni kūsūjeta,
 No lepo Boga molita,
 Kaj bi njima Bogen poročā.
 Bog je njima en poročā
 Preleposveto Oršola.
 Ne še več mela kak sedem let,
 Je brati že znata droben list.

La njo si je zvedā mladi kral-
 Španjske dežele španjski kral.
 Dvakrat njoj počke v ogledi,
 Tretjokrat že perjave sam.

Hala hala Oršola
 Vzemi me prelepa Oršola!
 Hala hala mladi kral-
 Španjske dežele španjski kral!

75

Počakaj ti mene za tri dni,
Prepelala bom se na razgledi. —
Oj hala hala klapici stuge vi —
Moji hitri mladi klapiči!

Prestrajte hitro na migice,
Na mizo postavljajte kupice,
Do verha natecite z vinicom,
No hitro prerotate stolčke.
Oršola se pela na razgledi! —
Oršola se pela na razgledi,
Ml ^{mirna} grava belega.

Hala hala stuge vi
Prelepi mladi klapiči!
Nabijajte si pištalice
No sreclajte ga Oršolaj.

Prvi stérli jo v pravo rako,
Drugi stérli jo v levo rako,
Tretji stérli jo sredi glavi
Štérli pa v njeno pravo serce. —
Oj hala hala mladi kralj —
Španjske dežele španjski kralj!
Kdo ti z mano španjivo,
Jaz bom se odpelala v nebo —
V svetlo nebo v ti svetli raj,
Očja nebeški nam ga vsem taj!

XVIII. knj. 36-38

S

Ugarske.

DR. BIBLIOTEKA
Slovenski Bibliotekari.

76

Ms. 481.

Obilazak

Ena vira te novci
 Druga vira ponouci:

Vtice drobno pojo,
 Rouzice lepo cveto.

Svieta Ivana pride k nam

L svoj dragov ceriov

L libov divicov Marijov

L njenim sinom Jezosom.

Druga vira te nouci,

Tretja vira ponouci:

Vtice drobno pojo,
 Rouzice lepo cveto

Svieta Ivana pride k nam

L svoj dragov ceriov.

L libov divicov Marijov

L njenim sinom Jezosom.

Kraj.

XIV. 39

Opazka. Na ovaj nači se staze u pesaru u pe-
 varju do desete vire.

Maiha

77

Poživajte da voi živje
 Ka vam se je prigodilo -
 Ka vam se je prigodilo
 Vu som vdguskom osvagi.

Edna je mati vumela,
 Mala je dejte nihala;
 Eden se sea ozers
 Lagojs maicho pripelo,

Ki dejte bje novi iden,
 Ki njemi kruheta nedaj
 Ki njemi kruheta nedaj,
 Ki ti ne zmisli na Boga.

Maicha se nazaj obrne,
 Naleje mu skledo vode,
 V skledo mudene kamne tri.
 Tou ti je jefti fačuk ti!

Dejte nemilo skričalo
 Za drago kruheta prosilo
 Dejte je komaj čakalo
 Ka bi ti bejli denek bis.

Dejte si ide k zvonarji,
 Oj dobro ütro, zvonar ti!
 Todi hodi, dragi zvonar!
 Pokazi mi materni grob.

Ki me je težko rodila,
 La merna krv preležala,
 Koni me je ti mhalala,
 Lagoji mačiki mhalala.

Zvonarek začⁿ jankati
 Dejte v sru veseliti;
 Prijas je dejte za rokav,
 Celas ga na materni grob.

Odprⁱ se črna zemlja ti!
 Zvonari metva mati!
 Ki sem tebe že zgubilo
 J v ljudske roke padnolo

Odprⁱ se žmeten grob^u ti,
 Gde moja mila mati spi!
 Naj jo primem za rokico,
 Jedno piškin bar skuzico.

79

Izro mila rouka križane /sic/
 I mi povej reži qvian,
 Ke do mene veselite,
 Tužno srec verustile.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Stani, stani, mila mati,
 Tuge nemrem premagati!
 Ljubi me ogreji mila,
 Či gli so ti megla kula, -
 Ki si me težko rodila,
 La mene krv prolejala.
 Komu si me ti nihala?
 Kriboj mački ostavila, -

Ki mene bije novč i den,
 Ki meni križetka nedaj -
 Ki meni križetka ne da,
 Ki si ne smisi na Boga.

Oj dejte jaz nemrem stanski,
 Nemrem ti križetka davati;
 Jaz sem ti že obiojena,
 Kama sem si pristuzila!

Nego idi, dejte moje!
 Joli vrnjansko cirkov,
 Tam si najdeš za mamico
 Marijo čisto devico.

Ona boude tvoja mati
 /Nje se navči poštvovati/
 Do Texuñ gladne hrani
 Do njem i xednje napiji.

Gda je cirkov zaglednalo,
 Zalostno je zakričalo:
 Maria stoji v tronouša
 Dejte k sebi prigrnova.

Djetea je dišou i tylo
 Vgela i nesla v sveto nebov.
 Dejte se v nebi veselí,
 Mačha na dne v petli zori,

Srečno dejte, presrečno je,
 Štero ne kuša mačhe.
 Bolje je meli mater pravo
 Šak tak velko srebo-glasto.

Pod Benatskih Slovincov.

Pred svetim votarjam svet velik stoj
/ Untrej rastejo rožice tri /

Na xlatihim stoliču je nasajen
/ Z udečo židjo je pretvoren. /

Prva rožica je leta
/ Ozumena vjenčica. /

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Per svetelj maši jo nucajo
/ Ka samo sveto dostijo. /

Ani jo prosklunjujejo
/ Lude se perklunjujejo. /

Druga rožica je leta
/ Ki je vinenšpa tertica. /

Per svetof maši jo nucajo
/ Ka samo sveto rešjo tri. /

Ani jo ^{vzi}prosklunjujejo
/ Lude se perklunjujejo. /

To je pravi rivi Bih
/ Ki nas reši ^{na} nadlik. /

Treća rožica je leta
/ Luba devica Marija. /

82 Je rodila Jezusa
/Teha krala nebeskeha/

V sreberno ribco ha prolozila
/K statam je postlacena/

Marija ribala Jezusa
/Teha krala nebeskeha/

Jezus je majhen pra je svet
/V volnah dèrži ves ogen svet/

Jezus je stvarco zemjo an nebju
/Cloveku dao dušo an stelo/

Jezus je vsmijeneta serca
/Kar ha prosimo vse nam da/

Stoji stoji garteli ograjan
/Poken rōic nasajan./

Notre rastejo rōice tri
/Vse tri so radeče kotri tri/

Perva rōica je leta
/Sprateljpa rumena vseničica/

Pa vsakej svetej maši jo nucajo
/Le za presveto hostijo/

Nobena maša brana ni
/Brez te svete hostije.

Ta druga rožica je leta
| Spreljuba vinska tertiča | 80
Per svaki svetej maši jo nucajo
| Pa presveto rešnje križ

Nobena maša se ne moli
| Brez presvete rešnje križ

Ta trica rožica je leta
| Spreljuba devica Marija |

Nam je rodila Petruša
| Oj le kralja nebeskega. |

V stvaru p zemlo nebo
| Človeku dade dušo, telo |

Bih oča, sin in sveti Duh
| Vse tri persone on sam Bih |

1) Ova je pjesma poznata kod svih Slovenaca (Koru-
sanskih i panonskih). G. M. Majer, što mi je ovaj pjesmu priob-
ćio, kaže, da ju je kodjer čuo u Štajeru kod Starog Larga u
okolici Slovenskog Grada, u Kranjskoj u Bohinju, kod Nare-
kuzine. ~~U~~ Mletački Slovini popevaju je u crkvi, kod
~~čuda~~ postaočeno na otar sv. rešus telo. U ostalom nisam
je nigde drugde čuo u crkvi (kaže nadalje prij. M.), ni po
svoj prilici bila je nedavno još kod svih Slovenaca ča-
kovna. Ta pjesma ima i kod Hrvata (vidi Vuk. svop-
ke nar. pjesme (u Beču 1841) str. 7). Jedan komad nalazi se
i u mojoj zbirci nar. pjesama dolnjih Hrvata. U Bohi-
nju pjeva se evo ovako:

2. Pesen imenovana R. in device Marije.

/ Iz Belca /

88

XIV. 24

1

Perva ura u noći
/ Pri se Marija veseli /

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Anhelci ljepo propejo
/ Sveto trojico hvatijo /

Ms. 481.

Ješus navrabi za sebo
/ Glorja, horta v svete nebo /

Tako se zapoje dovanajstpet, samo da se u po.
slednjih šest urah druga versta, tokole spremeni:

Anhelci ljepo propejo
Devico Marijo kronajo.

U ostalim se reče: Perva, druga, tretja ura po
noći, do dovanajste.

Pesmu ovu čuo sam nekamo u Belcu (Fleisch); Kolo
ridah na Goričkem, nego i na Žilji, Rod sv. Kancian
na Dolnjem Korzju, i na Kraujškem u Bohinju. Na
pev je varlo lepo.

89
3. Adventna.

1. Pa devina na Piramu

Tam stoji ljepo pole
Ljepo pole zehnano
Pa niči leži sterica
Steričica uklašana.

Po sterici tre mi anjeo
Ljepi anjeo Gabriel
V rokah mi nosi rože
Ljepu rože lilije.

Marija rožice produšala
Te občutila Teruša
Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

Teruša proušala
V ovojmu lubmu sečicu.
Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

Preljepo ha je nosila
Gelih mjesecov devet
Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

Preljepo ha je rodila
Na veliki božični večer

Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

90

• Ki obrekanav^u nj^a ha je proslata
Na noveha leta dan.
Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

V tempel ha je darovala
Na veliki S. Marni dan,
Oj sveta mati božja
Devica izvolena!

Bshu sta je p^oporočila
Ano nebeškim anjelcam
Oj sveta mati božja
Devica izvolena! Amen.

L

/ Ga Devina ma Virasu.

91

Tvoj oča, an svoja mati
Niso imeli nobena otroka.

Ms. 481.

To ljepo Boga prosili
Da bi jim enka sinkadala.

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Bisk jim je enka sinkadala
Ker štiti su hca svetega Lorenčka

Tai baje su mic kordali
Ana ha je ljepo dočila.

Druha ha priprijala

Treča ha je spud nosila.

Nobena sveta kćerka čen nja nedjela.
Perila huda je huda.

Vrata ha je iz ribke ven
Njesta ha je v pušpanov deevc.

An haispiu mi hre po cesti
Ljepo moti breviar

Slivä jokat ano mlado djetice
Vstavi se an postluica.

Vstavi se an hre pohledat
Hre pohledat u pušpanov deevc

72

Vnjim najde mlado djetece
Kla vrame an nese na svoj dim
Kedar ha domu prerese
Ans baje mu kveda.

Ta baje ha je dozila
Kla je ljepo izredila
Klaspiu ha šole je učio
Šole učio sedam let.

Ki je sedam let imao
Šedam šol se je popiao.

I Buham, s Buham noj hoquid
Taz nem almožno prosit.

Te pa šo almožno prosit
Po sojetu almožno prosit.

V piero hišo ki je per šo
V hišo svojha očeta

Na vrate perteče potekila:
Odpru detila č'e s' doma.

Odpru detila č'e s' doma
Ans dej mi kiej biho imja!
Kialo č'em ti dat biho imja!
Tu ni hoquida ni hoquidoma

Se v druho naraj perteče 93
Perteče an potèrkila.

Odpru dehta če s' doma
Ano dej mi kej buho imja.

Kialo čem ti dat buho imja
Ti ni ho spūda ni ho spe doma

Se v trečo naraj perteče
Perteče an potèrkila:

Odpru dehta če si doma
Ano dej mi kej buho imja.

Kialo čem ti dat buho imja
Ti imamo arvo djetec

Vsaki dan sedam peč kruha snje
Vsaki dan sedam peč kruha snje.

Nikamor se ne brata,
Kialo v hlavo djetecu.

On xopuje xakriči

Pokazi mi tisto djetec

Dekla mu je odprta

Pokazala mu djeteca

On svetl križ čes nja stord
Huda huda ven xlesi.

Dekla močno xakriči,

Močno xopuje xakriči.

Moj hraspica, moja hrospica
 Kaj to rav coperrjekl!

Kaj to rav coperrjekl,
 Te splasi naše djetce z riblje ven!

Plavci moji, deklet moje!
 Vlovide ha, xvežite ha.

Ternarō naredite mu
 v ternarō veržite ha
 Ternarō sa narediti

Nater su ha verheli:

Mati moja oča moja
 Sim že spečan an raigan.

Oberitli so ha na levo stran.

Ano piismo od njeha pats

Oča, mati piismo primejo

Ani je razbirajo:

"Oča Stanex mati Ana!"

"To je vas ta pravi sin."

"To je vas ta pravi sin"

Predubi sveti Lovrenček."

Ani piismo razbirajo

An od žalosti smirajo. Amen.

XIV. 26.

L

6.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Lepo molite roženkranc,
5. Lepo molite patrice,

95
S

Devina na Piramu!

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Marija po púti rajša
Ljepo molí roženkranc.

Tam Jerús je pre napraviti
Oj preljubi sinak nje.

Gnada, gnada mati moja
Kaj ste takoj žalostna?

Ali ste teha žalostna
Ki krstne polje ne rodiš?
Tas nisim teha žalostna
Ki krstne polje ne rodiš.

Marija po púti rajša
Ljepo molí roženkranc.

Tam Jerús je pre napraviti
Oj preljubi sinak nje.

Gnada, gnada mati moja
Kaj ste takoj žalostna?

+ teha
Ali ste ~~teha~~ žalostna
Ki vinskih kerte ne rodiš?

Tas nisim teha žalostna
Ki vinskih kerte ne rodiš.

Marija po púti rajša
Ljepo molí roženkranc

L

Sam Tešniš ji bre naprudi
 Of prečubi vinča rje:

Gnada, gnada mati moja
 Naj ste tako žalostna

Ali ste teha žalostna
 Tri duše v vicah vpijejo

Tri duše v vicah vpijejo
 Vas na promič klincejo

Ms. 481.
 DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

7 teha

Tas nisim teha žalostna
 Tri duše v vicah vpijejo.

Tri duše v vicah vpijejo
 Meni na promič klincejo.

Tas nisim teha žalostna
 Tri vinske terte ne rodijo

Tas nisim teha žalostna
 Tri risne polje ne rodijo.

Tas nisim teha žalostna
 Tri se mi smili biha zjana.

Tri na pivovdi še stoji
 Šestnajst dni, šestnajst noči

Šestnajst dni, šestnajst noči
 Pa se nečes čez njo vsmititi

Triako se čem čez njo vsmititi
 Tri rožentrance ni molila.

Prošentkranca ni molila
 Ni Bohu se preporočila.
 Maria je hode vstala
 Ano ki bihej ajani sla
 Vstane hode, vi xjjanica
 Kačnite molit svjet rožentkranec.
 Svjet rožentkranec kačela molit
 Kačela molit svjet rožentkranec
 Ha se dobro ni xmolila
 He mlado ajete je rodila.
 Bohu se je preporočila
 An lubej devici Mariji
 Lubej devici Mariji
 An vesim lubim svećenikam *
 Postuajte vse dellice
 An vse xjane rakonske
 Ki svjetam mašam hodite
 Ljepo molte sveti rožentkranec.
 An Bohu se preporočite,
 An lubej devici Mariji
 Lubej devici Mariji
 An vesim svećenikam. Amen.

* Svećenik in. svetnik ili svetae. Što mi kažemo svćenik
 ili duhovnik, to kažu svi Goricki; Mletacki Slovinci: Ha
spuš nunc! (ragada nuncios apostolicus, Missionär?); U Kelis
 kažu kumi; nina, nastoji li opet nina, u kakvom sredstvu
 s 20 skom reznja ili marka, što znači daditi.

XIV.28.

L

Ms. 481.
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Pesni
Goriških Slovincov.

1. Božična, se peje u Beidah kedar se ti ofnu gre.

Vsi ljudje krejo v cerkvo
Svet Jakub tudi hre
Ljubo je ljepo žjeno
Lubo sveto Anico.

Tachim

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Sveta Ana pokleknila
Vnjes mladih deklicah
Deklice čex njo mermrale
Čex sveto Anico.

Sveta Ana hore vstala
Solnice vtërnila
Sveta Ana hore vstala
Solnice vtërnila

Solnice

Sveta Ana pokleknila
Vnjes mladih fantičov
Fantje čex njo mermrali
Čex sveto Anico.

Sveta Ana hore vstala
Solnice vtërnila.
Sveta Ana hore vstala
Solnice vtërnila

85

Sveta Ana pokleknila
Vnjes starih vdovicah.
Vdovice čex njo mèmrmale
Čex sveto Anico.

Ti nisi řjena zakonška
Njer nemaš tri in tridesjet let.
Sveta Ana hore vstala
Sorice vstèrnila

Sveta Ana pokleknila
Vnjes starih vdoveov vdovcov
Vdovci čex njo mèmrmali
Čex sveto Anico.

Ti nisi řjena zakonška
Njer nemaš tri in tridesjet let.
Sveta Ana hore vstala
Sorice vstèrnila.

Sveta Ana pokleknila
Vnjes zakonških řjenic
Řjenice čex njo mèmrmale
Čex sveto Anico.

Ti nisi teha vsjedna
De med namitu kličiš
Njer nemaš pìroda
Poroda bořjeha.

86
Sveta Ana hore vestala
Skrice vtèrnita
Sveta Ana hore vestala
Skrice vtèrnita.

Sveta Ana protikèrnita
Vnjes zakonitih moirov
Moje čex njo mèmrali
Čex sveto Anico

Ti nisi teha vjedna
De med nami tu klečiš
Tjer nemaš poroda
Poroda božjeha.

Sveta Ana hore vestala
Skrice vtèrnita
Sveta Ana hore vestala
Skrice vtèrnita.

Vsi ludge krejo Kofru
Sveti Oahim tudi kre
Z svojo ljepo žjeno
Lubo sveto Anico.

Vsi ludge dajo Kofru
Po starem zeparji, *

XIV. 29. Sveti Takim tudi dalo
Po dva polinarja.

89

Sveta Ana tudi dala
Po starem tolarji,
Ihox to Boka prosila
Odeb'ji Buh en porod dalo

Ms. 481.

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Buh ji je en porod dalo
Pržo devico Marijo.
Marija je rodila
Vsemileneha Perunča.

Zabilježena u Goričkih Narodah u selu „Nakonjském.“

(* Rešar novac je, što ide pod 4 Kr. sr., a rešar
nik zove Slovini hleb, što se prodaje za rešar
s. j. 4 Kr. sr.

XVI. 7. 5.

XIV. 30.

Devica Marija Beljenska.
(iz Beljane u Bervah.)

Cerkv. perm. - 134

98

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

En zlatni cedelo pisan
pozer v staro farno proslan
V staro farno Beljensko
Pred lubo device Marije.

Srečna je ta farnata
Ki tako ljepo anđošta ma,
Kakor v farni Beljenskej
Per lubi devici Mariji.

Fje

čuba devica v ronu sedi
v smileneha, Pečunša v ruce derži,
Ona se jje pri otvantana
Kt svetam roženkrancam očjerala.

Kdar sveti roženkranc molimo
Mariji krono spljetamo
Poja bjelemi, a rumenemi, a rudečemi
Poja ljepu očjerala x rožicami.

Naj bo sestra al pa brat
De le sem k Mariji petečč rad
Ona se jje bo perpomahala
Srecha raja odpirala.

Duvice v vicah vpijejo vpijejo
Marija na pomuč kličes.
Ona se jje bo perpomahala
Srecha raja odpirala.

* Pěsmu tu pėvaju pred onom, što se zove: 12 urah device Marije.

S

X

Na Zabnic

99

Dobri večer vam Bog daj
Gospodarju in gospodarinji
Naj vsej sišnej družini.

Mi gor in doli hodimo
Gospod Proga ljepo prosimo
Da jenodobro novo ljeta
Da veselō novo ljeta.

Da nam Bog en dobro ljeta da
Naj svi svedi trij kralji
No sa se na pot pādali

Mi sma nekdej novga razlišali
/ Ki sa angelci ljepu peli /
Od tega rojstva brājiga
/ Od tega novoga kralja

Te kralj je bit rojan od. Marije
Od Marije tam v mestu Betlehem,
Vjenepriprostej štalici
Vjenah osnovah jastah

Tet jastah stoji voledi, voled
Tuka Dēviša častima
Častima naj hvalima

(* Peva se * u oči nove godine i kriuh Kraljah / bogu
jačjenja)

Nicô je nam na xvejnda gori Sta
na unej strani černe gore
Čer na ni nikoli vstajala.

Ta xvejnda nam sojeli spraljejni
of široko noj visoko,
To cjelam olnam sojetu

Na xvejndi klači djele mlado
mladi križ je v rokah daroval

Na križi je bled zapisano
Le dedam xtatah puhštarnov.

Noj mi se ti xtatai puhštarni pamjenija
Daje je en kralj na svet radit.

Da je en kralj črjex vse kralje
Spraljubiti vsmilani Jeruš.

Gaspar je pa tamo doma bit
Čer mi sunce k božij gnadi gre.

Oni gradô ti ofru Jerušča
Temu kralju no vemur

Djep xtatah en ofer mu narô
Mira kaditâ, čisto xtato.

Djepni ga ani abvarujaja
Daruj nav tudej Big noj Marija

Noj vsi svesi triji kralji
Noj spraljubiti vsmilani Jeruš.

(Je štiri vrste manjkajo).

Čer mi sunce na početnam pozora
Božičar je pa tamo doma bit.
Čer mi sunce gre vstajati
ščekar je pa tamo doma bit.

XIV.

2. del

1-22

S
 +
 80
 Tota bodi vam karpjeta
 V sam hi radi nam pašlušaja.
 Gospodarju in gospadini
 Noj vsej šišnej dirini.

Te pesni so nadaljevanje Vrazove
 oricalne XIV. zvezka. Zanisal jih
 jih M. Majar (razen ene)

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 418.

~~S~~ Iz Procuške.

2

2
/ Procuška a Škofic /

Tam stoji lipa zelena
Spoda pa miza mirneta
Tam se ljepi pušbi xbirajo
Te prve raje račinjajo.

Te prve raje rajajo
Pa križa nič ne storijo;
Pršec je en ljep rajovec
Kaj jim tej rajovec odhovori

Dajte mi te ljepši rajovečinja
Da popdam jaz tri raje a njo
Te nar ljepši je bitia rajovečinja
In Katerca Kolarjava.

Pelou jo je te prvi rej
Kaj jim Katerca povori?
Kaj ste dali mi xna rajovca
Da se mi čudno xbi donja.

Pelou je jo te drugi rej
Kaj jim Katerca povori:
Kaj ste dali mi 2'na rajovca
Da o kirjesu ro kavice ma.

9
Pelavi jo je te treci rej
Kaj jim triserca govori:
Kaj ste mi dali z'na rajovca,
Da me še v serce žje r'nja.

Tam je močno rasuhtouja
Koču v guoboko jama ž' njo
Na tiju pustu je dva puhštava
Triserca tjipa rajovčinja
Do nekoma prohublana
(Zablizjo J. Grobnič)

25
80 XIV.
2. del

Ms. 481. 3.

~~S~~ Gorické

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(Iz sv. Mišaa bliso Spave.)

Marija vrgoda vetajala
Na božje pōt se spravlala.

Isvojim tabim sinkam Tevšam
Isvojim svetim mošam Jožefam.

" Marija rajša in mi gre
V po zelenim gojrdicu.

V gojadi nobene hiše ni
Tišor enga hūga rarbójnikia.

Noč in dan v gojadi tiči
Čatka in v biva búrne luti.

Rarbójnikia na pragi stoji
Marija rarbójniko vprašala.

Albime ~~da~~ otla herpergat
Albi me otla herpergat?

Taxvas ^{si} otla herpergat
Imam hūga moša rarbójniko

Te osmidanga ni doma
Ničoj ima domu priš.

Was bi do smrsi vbi.
Mene bi malo živo pustiš.

Nič ne marej žjena, žjena ti
Tvoj mŕi pride domu

Volan kakor platnice
Tvoj krotak kakor jagnice

Marija zarbojnico vprašala
Prako je staro vaŕo djeteece?

Naŕe djeteece je staro sodam ljet
Ne stiši, ne vidi ne straja, ne hodi.

Idej pa djeteece progovorŕ
Češcena vŕna Marija!

Zarbojnik domu perloti
Od djetlac vpije xakriči.

Le sam te sam žjena, žjena ti
Kaj o naŕej tiŕi je nič ŕj?

Ki te tako tjepr diŕi
Al so vinene jagŕdce.

Al so nebeŕki kramarji
Al so nebeŕki apotekarji.

Niso vinene jagŕdce
Niso nebeŕki kramarji
Niso nebeŕki apotekarji.

64.

Je sama Maria a Terušan
Svojim svetim možem Jožefam,
Praboginik pade na koljenca svoje
Marija odpušči mi grehe moje.
Des ti odpuštim grehe tvoje
Pa zapusti hude navade svoje.

Tam je device Marije cerkva
Tosa grešnik perbeči.
Tosa grešnik perbeči.
Karkoli prosí za dvi.

4 VO XIV. Lepa Kranjska Strana.

2. dd.

L

7 5
Iz sv. Križa blizu Trave.

DR. BIBLIOTEKA

Ms. 481.

v Ljubljani.

Tam stoji gora Tolanška
Na ljepim ravnim vrtecih.
Čiščena roža Marija!

Poočen je rožic navajan
Plavik rudjčih in višnjavik. Čiščena

Marija pro vrtec šprankala
Ljepu rožice je trkala. Čiščena

Marija tako pravi govori
Ti bi bil sdejtú lub moj sin. Čiščena.

Ti bi bil sdejtú lub moj sin
Bi mu krancel narejata. Čiščena.

O kod si hodú kjes si biú
O kod si hodú kjes si biú. Čiščena.

Povod sim hodú povod sim biú
V kranjskej deželi nisim biú. Čiščena.

Tromb si puštu kranjsko stran
Tromb si puštu kranjsko stran. Čiščena.

Notre sim puštu ljepu ludi,
Mirne ceste, prišne rove. Čiščena

8

Všim vjernam dušam doeti raj
Ni nam ga vtiim v kuprej doj.
Češćena rōša Marija:

9

~~S~~

Gorička iz Loharca

Rómar napravola se na bôžji pôd
k Loharckemu na svete Visarje.

Rómar je pa teklo sôci
Tam Bôh mu je stopince stôiti.

Rómar se vâitne in mi hre
Hôr po Panaiuški dolini
Tam ha čaka huda hudôba
Huda hudôba motliva.

Oj le rómar, rómar kam ti hresî
Des hrem na bôžji pôd.

Va tube svoje Visarje
Tî je Marija v nebetih kronana.

Rómar provèrni se naraj
Tam so čudne dušale

Tam mi avonovi ne avonô

Tam mi tičice ne prošô

Praj rómar odhovori
Volja bôžja naj se rhodi

10
Rómar se vaitne in mi hre
Glor ju Belškim brabni.

Tam ha čaka huda hudoba
Huda hudoba móttiva.

Oj le rómar, rómar kam ti hreš
Pes hrem na bôžji pôt.

Na lube svete Višarije
Ti je Marija v nebesih kronana

Rómar poverni se naraj
Tam so čudne dušale

Tam mi tónovo ne tóno
Tam mi psicice nepošo

Naj rómar otkovori
Vola bôžja naj se shodi.

Rómar se vaitne in mi hre
Glor ju Belškim brabni.

Tam ha čaka huda hudoba
Huda hudoba móttiva.

Oj le rómar, rómar kam ti hreš
Pes hrem na bôžji pôt.

Na lube svete Višarije
Ti je Marija v nebesih kronana.

Rómar pro vèrni se naxaj
Tam so čútre diváale.

118.

Tam mi kórnovi ne kórnó
Tam mi ptičice ne profó.

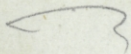
Tiaj Rómar odhovori
Vola bôxja naj se rhodi.

Rómar se vřihne in mi hre
Kor po bôxjin hřibi.

Kórnovi táme kórnó
vrasa se same čápirajó.

Iveče se táme vřihlejo
Sam Teruš mu je mašó brañ

Sam Teruš mu je mašó brañ
En anhelé je poték stáñ.

V. D. XIV.
2. del.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

4936

9. c

L. Loleca.

*

12

Ploščicu, ki novemu letu, i d so. treh kra,
ljih.

! Iz Zabnic!

K temu letu novemu

K temu rojstvu božjemu

K temu letu novemu

K temu rojstvu božjemu

! Marija je rojita Jezusa!

Marija spljeta krancel štāt

Marija spljeta krancel štāt

To ni nobeden krancel štāt

To je le Marija & Jezusom. Marija

Maria terga rožmarin

Marija terga rožmarin

To ni nobeden rožmarin

To je le Jezus Marijin Sin. Marija

Maria terga ljep marjōn

Maria terga ljep marjōn

To ni nobeden ljep marjōn

To je le Marijin štati tron. Marija

15) Maria terga lilija
Marija terga lilija
To ni nobena lilija
To je le nebeska zarija. Marija.
Maria terga nagelne
Marija terga nagelne
To niso nobeni nagelni
To so le nebesci anjeli. Marija

* ~~Čeprav napjev Kolednica ta piva se i po Naporu~~
~~na jasnih stihih i megar upadskih, kako se čini da je~~
~~stara~~ Kolednica ta ima napjev vrlo starinski.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

X 4730

O, Koldnica ☩

Iz Zabnic!

Ima prišli prād ne vrate

Dug otu dab' ble štate

Oh Marija, oh Marija!

Ima x jenega ljeta v druga sli

Dod' Dug per nar noj Marija!

Dajte nam rno pleće

Saj oia nič ne poreče. Oh.

15
Dajte nam na kitobasica
Bog obrari vašega praviča. Oh.
Dajte nam en malo bobu
Bog obrari vašega votu. Oh.
Dajte nam en malo mōće
Bog požegnej vaše rōće. Oh.
Dajte nam en malo leče
Bog daj vam veliko sreńće. Oh.
Dajte nam en malo kase
Bog obrari dečle vaše. Oh.
Je ta gore na palica
Dajte dot na patica. Oh.
Gaspardinja v ključah rapočē
Nam nekej dobro hoče. Oh.
Al masti kej miset dati
Mirte nam le šitro dati. Oh.
Da nam ne bō trjeba dotgo stati
Poštati nam hojjo permervati.
Oh

(*) Kolodnica ta peva se gotovo po svojih straneh,
slovenskih. Ta sam ja čuo na Muriskom polju uz mejoj
Ugarski (vidi stranu). Polaj Majera peva se i n kraj
Koj i po Razju doljem. Evo komad ad nje:

Nan so oca pravili
Da ste prašica davilio
Bodi prašec bel prasica,
Nan se sliši Klobasica:
Hlop po njo, |
V žakl z njo.

Napev je podoben onomu pod brojem 333 Nr: 145 n
novog zbirci Šušilovih moravskih pjesamah (Brno 1840)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

17

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

H. Kralj Matjaž^o
Iz Ukov!

Ljepa je kruna vogeriška!
Ljepa je kruna vogeriška!
Se lepši je Matijava
Matijava Matjažava.
Čer se je Matjaž^o ženot
Ljepa mlada Lenka je ženot
Se le miha per njej spat
Le pot ure te noci

Je že prišlo sribanje
 Na njega bjeta postelca:
 "Pejdi bratram pūmac'am
 "Ko njim že za glava gre!"

Je klicot gore stalarja:
 "Le gore gore stalar moj,
 "Obsedlej mi konjca mojega
 "Te sitrega te rusega!"

Sitro je konjca obsedlot
 Te sitrega te rusega

Je sot bratram k' pūmac'am,

Lenka je doma nehat

Sa prišti hudi Turci truj.

Sa Lencica vkradli mu. rep

V Turcija sa peljali ja

Če matjar nakaj peršot

Lence nij doma nejšot

Lence ni doma nejšol.

Je močno serdit je postot

Postot je pa snustarje

In pa turščē šnidanje

Pa turščam konjca obsevolot
Ta sitrega ta sivega.

Predijot ga sprajzelaca

Noter v mesto Turkavo

Tam pad lipa xjelana

Turci x Lenka rajaja

Turci x Lenka rajaja

Lepo ja spravavaja

Dobra srencia Turkam dat

Spraljepe sa ga sprimili

On pa gleda mihi cu,

Kako pad lipa rajaja.

Koj Matjar se gavari:

" Kak sa per vas raji draji? "

" " Sem sa pa bjelam tolarji "

" " Sem pa zlatu rusemu. " "

" " Kdir hoce x Lenka rajati "

" " Mura prej kralja barati " "

Matjar pa x derikne gorta v grad

Da sibe x oken skaclaja

On kumej duri je odpiert

Te xe v jispj pjec podert

38 Koj turški kralj se govori, ^{v. 0 XIV.} ^{2. del.} 13
Ki per visicej mihi sedi.
" Koj si junak tako serdit,
" Koj si junak tako serdit? "
" Koj bi jaz serdit ne bit
" Ko pad lipa & jelana ^{81.} ^{M. 48.}
" & mlada Lenka rajaja
" Mene ja pa nič nedaja. "
Koj Matjari se govori?
" Kak sa per vas raji draji. "
" Jemi sa pa bje lam totarji
" Jemi pa štatu rusemu. "
Matjari pa serce v bje li zvoch
Verze na miha rusi štati
Koj turški kralj se govori,
Koj turški kralj se govori?
" So sa štati Matjaravi
" Jaz rajtam ti si sam Matjari "
" Oj norciavi turški Kralj
" Jaz Matjara dro poznam
" Matjara sim obštava djati
" Ruše štate mu pobrat. "

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

4
" Ki si tako berisk junak
" Da si Matjaja ob glava djal
" Pa greš pad lipa xjelana
" Tebe sa vsi raji Lenkani
Je sot pao lipa xjelana
Dali sa mu x Lenka rajati
Je rajot jeden rej bil dva
Pokazot Lenči perstan xtat
Pokazot Lenči perstan xtat
Kizta se x njim poročata.
Prenočno se je vstravita
Spramilo se je sptakata
" Lenči Lenka se močra
" Da Turci ne xamerkaja
" Al Turci to xamerkaja
" Tebe in mene obijaja.
Ana se je sitro sptakata
Je sitrejši se vbrisata
Je rajot jedan rej bil dva
Je jedet na konjca sitrega
" Padaj mi Lenka roka tvo
" Da oxemam stova od tebe

Podala je Lenka rōka nje
 Potegnit ja na konjca za se
 Sabelca je tak teška mot
 Je vagata en cant in pot

" Derž se Lenka na leva stran

" Jav bōm sekot na prava stran!"

Šla je pa vojška vsa za njim

* Še ležale glave ka njim

Kakor smōnje za konjicami

Koj turšči kralj še govori

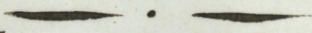
Ki v visučej lini stoji?

" Nazaj, nazaj vojška moja

" Nazaj, nazaj vojška moja!"

" Še pot vojšče je pobot

" Dobro da mene ni pobot

* Turška vojška vsa za njim

Še ležale št.

Pevac gotovo je vsaki redak ponovljal (t. j. dvaput
 u nastopce pevao.

39

Desem^{2 del.}

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481. 15.

Koja se tudi moli & oper kudu urd
/ Iz Gorican per Lilji: /

Marija je barata Tešusa
Koj je jeno naj bičšega
Tešus je rekel Mariji:

- 12. Dvanajst je jogrov Tešusavah
Ki so po s³jete hodili
Ki so gnavo zavobili
- 11. Tednejst so svete & late mese
Ki se berô po ves-obnan sojete.
- 10. Desat je božjah zapuvarov
Ki je sam Dug je dat.
- 9. Devat je korov anjalov
Vsmilanega Tešusa
- 8. Osen je veselje Marije
Nasê prelube matare.
- 7. Seden je sečen & atavstov
Lube device Marije
- 6. Šest je šest verčov vode
Ki je Tešus v vino sprebernu je

- 2) Per kami galilejskej voscepi
 Je svojim jo gran piti dat
 5. Pet je ranic Jerusavah
 Ki so mu je Judi dali
 Ki niso Doga požiali
 4. Stija so evangelisti
 So naši pomočnici
 3. Trija so Patriarši
 So žitnega pola varši
 2. Dije sta dve živi glavici
 Sončice in tunica
 1. Sam jeden je Ding na nebi
 Ki je bit rojan od Marije
 1. od Marije Device
 Ves-olan sojet kraluje
 V nebesah gospoduje.

(* Pesma ta ili močitoica ~~ta~~ (je peva) ili moli dva
 najst put ^{uzastopce} ~~ta~~ ovo ovako:
 Svaki put peva ju parva tri redka na ston razlikom
 da se parvi put peva ju kako je napisano, a drugi put ~~met~~
 u drugom redku merko: "Koj je jeno najbulsiega" metue
 se "Koj je dve najbojzrega": ~~trajni~~ treći put "Koj je tri najbül
 zega" i tako napreduje do dvanacst.
 Izvan toga ima kod naroda gornjih stranah puno takvih
 starih nar. pesamah ili molitvah. Kamera me namerila

efomadne na čudne ^{dve} takve pesme na Zili, od kojih se
 jednu zove narod: Zlati očanci (smalini promenami
 poznata po čitavi Koruškoj), a druga zove: Zlata
čescena si Marija (a drugi ju opet zovu „Molitvom
zoper sovravnice“). Evo vas za izged ~~M. Majer~~
čescenu si Mariju.

M. Majer.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

1. Iz Gorican per Liji!

San stoji ne ljepo ravno pote
Ljepo ravno polje zegnano
Na pili stoji ljepa bjeta cjerkov
Z bjeto kraso obajšana
Z zeganan kadidtan pokajšana
Z zeganan krapidtan pokroplena
U cjerkve so votarji trija
Teden štát drugi srebern, treci postacen
Per pijedrijan votarji sveti Sent. Janu
Sveto mešo bere, sveti Peter mu ja stroje.
Sveta mati božja za njim klečō,
Sveti roženthranc molō,
V svete nebeser ga ofrujajo.
Všlišali so ga sam v smilani Jeruš.
Vni pošlajo anjala Gabriela:
"Pojdi na černo zemlo, v bjeto cjerkov,
"Poneses mojoj matare ljepo poste.
"Keda bi teli moja mati v njebo jiti?"
Koj pa je reket anjot Gabriel?
v Jes na černo zemlo dot negren

7
" To masa ljudi ljudi, ljudi nevernice

" Di mi mojo pisano perjice posterli.

Koj pa je reket osmilani Terzi:

" Al na černo zemlo dot ne greš,

" Pa božjo gnado tebej zgubis."

Koj pa je reket anjot Gabriel?

" Rajsi ko božjo gnado pa zgubim

" Rajsi na černo zemlo dot v letm."

Razdjot je svoje perete pisane,

Letel je dot na černo zemlo.

Marija so pa zad pōledali

Anjala so za sebo zagledali

Marija so rekli: " Oj ti anjot Gabriel

" Koj si zano pošto mi pernesu?"

Koj pa je reket anjot Gabriel:

" Pernesu sin van tače pošte:

" Keda bi teli Marija v njebo jiti

" Al v jutro bil o potne, bil o potnoci?"

Koj so rekli Marija roža devica?

" Kedar je božja vola je tudej moja.

" To ga nehan barati in / ljepo / prositi

- "Da bi mi tri dni odloga dat
- "Da bi si tenko srejsčice strila
- "Da bi mi ne bilo cu krsko bil cu dlógo,
- "Da bi mi bilo ravno prov.
- "Se več ga nehan barati in ljepo prositi
- "Da bi mi postot kadito pa kropito
- "Da bi se mota pokaditi, pokropiti
- "Prov k smerti se pripraviti.
- "Se več ga nehan barati in ljepo prositi
- "Da bi na pošlinjo vro
- "Audega satana ne net mi vidati."
- Anjot Gabriel je su v svete nebese
- Koj je reket vsmilani Jeruš.?
- "Kj ti anjot Gabriel."
- "Koj si mi perneset xane poste,
- "Od moje lube matare.?"
- "Jes sim vam pernesu tače poste
- "Da vas nehajo barati in prositi
- "Da bi jin tri dni odloga dali
- "Da bi si tenko srejsčice strili
- "Da bi jin ne bilo cu krsko bil cu dlógo
- "Da bi jin bilo ravno prov.

29
" Se več vas nehajo barati in prositi,
" Da bi jim postali kadičto pa kropičto,
" Da bi se mōli pokaditi pokropiti,
" Proo k smerti se pripraviti.
" Se več vas nehajo barati in prositi,
" Da bi na poštinjo uro

" Mudega satana ne seli jim vidati."

Koj je rekel vsmilani Teriš?

" Sāci čovaki ga mūre vidati,

" Čeri na černej zemli vmerje,

" Pa tudej ga oni bojo vidali

" Al le v podubi mnika bjelega."

Vsmilani Teriš je pa vzel

Ljepo trobento sreberno,

L njo je ljepo zatrobentol,

Na samo vliko gospojinco

Stizato se je po osan nebesian raji

Trislo je devat korov anjalov.

Vsmilani Teriš je rekel jim:

" Vzemite jeni štate, jeni sreberne

" Jeni medane trobente,

" Jeni vřagejte rumene svjete

Pojdamo na černo temlo,
 Po mojo lubo matar. "

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Beršli so vsi nebesci anjali,
 So vželi Marijo z dušo in s' tjelesan,
 So poklukali na černi peket,
 So žnejstise v srjede pekta,
 Jan so vidali satana hudega,
 Da le v podubi mniba bjelega.
 Koj so rekli Marija s' ožda devica?

Ms. 481.

" Više! više vse vjerne duše!
 " Pojte z onenó v svete nebese,
 " Prinite se mojga novega srejščica,
 " Kar se ga ne more prijeti,
 " Prinite se jena druže,
 " Da pojdamo v svete nebese.
 Vše duše so više šhajale,
 Se tiste so močno zdihvale in jokale,
 Koj je tistan trjen dušan blo?
 Jena koter s' kotro grešita,
 Jena je druže vmonita,
 Jena je na btare bercagata.
 Koj je rekel vsmilani Ješui:

31) To te duše se se majo troštati,
" Le tota ki je na blaxe bercagata
" Tota nebe veči Doga vidala."
V prèvi angelšči kôr so postavili
Lubo Marijo rôžo devico.
" Le se višè, le se višè mojd matar
" Ôni so se veči časti in hvale vrjedni!"
V drugi angalsči kôr so postavili
Lubo Marijo rôžo devico.
" Le se višè, le se višè mojd matar
" Ôni so se veči časti in hvale vrjedni!"
V treči angalsči kôr so postavili
Lubo Marijo rôžo devico:
" Le se višè, le se višè mojd matar
" Ôni so se veči časti in hvale vrjedni!"
V šterti angalsči kôr so postavili
Lubo Marijo rôžo devico
" Le se višè, le se višè mojd matar
" Ôni so se veči časti in hvale vrjedni!"
V peti angalsči kôr so postavili
Lubo Marijo rôžo devico
" Le se višè, le se višè mojd matar

32
20.
"Oni so še večji časti in hvale vrjedni."
V. Šesti angalski kôz so postavili,
Lubo Marijo rôžo devico:
"Le se više, le se više moja matar
"Oni so še večji časti in hvale vrjedni."

V sedmi angalski kôz so postavili
Lubo Marijo, rôžo devico,
"Le se više le se više moja matar
"Oni so še večji časti in hvale vrjedni."

V osmi angalski kôz so postavili
Lubo Marijo rôžo devico
"Le se više, le se više moja matar
"Oni so še večji časti in hvale vrjedni."

V deveti angalski kôz so postavili
Lubo Marijo rôžo devico.

"Tuha boste prebivali moja mati
"Posjedet vas bon v najvišji angalski kôz,
"K svetej, visučej, bogatej trojici,
"Nebe pili, nebe jedli,
"Boste lih tme vsolan dobro meli,
"Večnega Doga gledali."

23
" Moj sin, koj mi bôš ti tóni dat
" Ko sin tokaj dui ix vic pèrjelata
" Smi tvoje svete nebesè najotrîta "
" Jes van bôn dat vse tiste duišè
" Ki so v gorah pobite, v vîdah potoplene,
" V vojskah pomorjene."
" Oh moj sin koj bôš temu čoveku dat,
" Ki bôde toto molitvico molit
" Tako srijedo, tako sabato,
" Tako nedelo jutro. 2 "
" Jes čen mu dati ojesit duišè tri
" Dčeno, matarno in sam svojo,
" Tri dni pred smèrtjo zboleti
" Tri anjalce k njemu poslati,
" In sam k njemu pojdan,
" Etalo krono omu pèrnesen,
" Sebô ga poželan, v sveti vej. "

Amen.

1125 *Interni molitvica*

Marija je zjutra zgodaj vstala
 U svoji vodi je se vmita,
 Kta je v mesto Jeruzalem.
 Tam tri štahtrne rože rastejo,
 Maria jih je vtergata
 V svojan serci ohranita
 Prva je Dug oia, druga Dug smi treca
 Dug sveti duk. Amen.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

1126 *Veicerna molitvica*

Dug je ztat
 Bojno spat
 Bojno gledat koj Maria djeta

55
Marija na štatan stolicu kleči
Vsmilanamu Jezusu nas kroči
Marija svoje dušice napaja,
Tih v sveti rej posaja,
Posadi se mene, in mojo bugo dušo Amen.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Molitva zoper sovražnice.

1. Iz gončan kod čilje:
Vsmilani Jezusi je v nedelo jutro zgrida vspot,
U friskij vodici je se smot,
U belan pecenotelni je se obrisot
U pest je vzel palco romarisko,
Stat paternoster.

In je po širučej česti
 Sredli su ga hudi Inđi hudi hajdi
 Z vlican vpitjan z vlican hujjan
 On je pa serčno opravil je:
 "Koga vi iščate?"

Oni so djali: "Isusša Nazarenščega
 On je rekel jin" "Isusm tisti ki ga iščate,
 "Isusš Nazarenšči kral judovšči"
 Oni so se ga močno vstrašili,
 So gad na černo zemlo padli,
 Lucei so jin vgasnile, laternese zasnile,
 Kōče okamnele, oči oslepnele,
 Uste se jin perperle, jeziki pretegnili,
 Da mu niso smōli nič reči hudega
 Bil striti žalega, bil malega
 Ravno tako moji budšajnti
 Kedar bojo pred-me pristi,
 Da mi nebo smōli nič reči hudega
 Bil striti žalega, bil malega
 Bil škodovati na duši, bil na telesi.
 Dug on Sveta Taja je potaši

27 Dug in Sveta Troja je pokropi,
 Bug in Sveta Klepa je zakleni,
 Vse hude vste in jezice,
 Da mi neboj moči nič rejci hudega,
 Bil striti žalega, bil malega,
 Bil škodovati na duši, bil na telesu,
 Jes se perporoim Bogu očetu
 Bogu sinu, Bogu svetami duhu,
 Sveta trojica bodi nad nami,
 Jezus, Marija Tožaf pred nami
 Ti je močinejši, svetejši, in močnejši,
 Kakor tote tri močne persone,
 Da skusi se z nami Amen.

DRŽ BIBLIOTEKA
Ljubljani.

Ms. 481.

(*) "Kakve su svetice, Taja, Kroja i Klepa, nije mi
 od naroda nitko znao kazati. Bog si jih zna, koji po
 zna svoj svoju nebesku družinu." Ovo reči g. Mijerš.
 Ni je sadim, da ~~ni~~ nisu nikakve svetice karstjan
 ske, nego ~~neka~~ kakva bitja iz staroslavenskog basna
 sloja. ± ± po svoj prilici
 + ih neće biti u nebeskoj družini, ~~nego~~ jerbo ovo za
 celo

XV.

1-83

XV. 1.

Ms. 481.

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Jaz pa man eno ljubico
Eno vrolo Anjčiko:
Dobro večer Anjčika! —
Bog ti plati, ljubi moj! —

Odpro - da mi kamrico,
Kak si ti navajena. —
Jaz ti neodpren kamrico,
No ti je odpreti tudi nesmen.

Prisli so gradski pajbje
Vrgli dveri z kamrice,
Pa so ljubega vlovili,
V mlako ga potegnoli.

Ves je moker, ves je blaten,
Kak je moker blaten rak,
Pa še izdaj pogovori:
"Anjčika, jaz man te rad!"

O nesrečno budi ščenje,
Ki si pod žolah ležalo,
Kaj si ti naj ne branilo,
Da so ljubega vlovili.

3 200.

Si, ljube' pa tak velijo,
 Ka sen ja ploh dobre vole.
 Tožna moja dobra vola,
 Davno lani že minola.
 Ah moj oca, moja mati,
 Trono mi že v zemlji spita.
 In njima pa veselje moje
 Tan per boji že počivle.
 Lübe sestoe nesen mäla,
 Brata mi je vojska zela.
 Toga sen najbolj ljubila,
 Toga sen se gnes znebila.
 Toga sen najbolj dirila,
 Toga sen si gnes dobila.
 Ah ta tožna moja glava,
 Na suznog mi vodi plava.
 Če bo dugo to topilo,
 Srce bo se v kamenilo.

Krišto poslednjih dveh verzah, peva
 se soo i ovako:
 Moje lepe črne oči
 Suzna voda je zaleva.

XV.3

Krajska
(Od Črnomala na beloj Krajski)

4

Kuhaj kuhaj, majka, kašo,
Taz bom lubo čerko vašo.
Peci peci, majka, gibnico,
Jutro zajtra pojdem v Ribnico.
Da nesem pri Janu: pravala,
Nebi bila sinka žibala.

Pojmo gori na Vojnice,
Vidi bomo mlade mice,
Bejle kakor golobice,
Janke kakor konopnice,
Rad bi je bil malo kušo,
Bojao sem se, bi ko slušo,
Malo sem se k njoj pritiso
Dojde oča z velikim protam.
Bejži bejži, bozo ide,
Pa spet drevo nazaj pridi!

3
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XV.4

(Pokupška okolica Metlike)

S

Bog daj Bog daj dober večer!
 Daj Bog Marija daj dobro leto!
 Hišni oča hišna mati!
 Daj Bog Marija daj dobro leto! (+)
 Mi smo nečoj k vam pestekli,
 Dober večer smo ponesli:
 Da b' rodilo žitno pole,
 Žitno pole, vinške gore.
 Saki snopak pokuplenci*, (*)
 Razstavica tri četiri.
 Saka terta vedro vina
 (Vedro vina dva cekina)
 Grebenica tri četere.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

* Pokuplenci, mera od 240ke.

XV. 5 (Zokolice Metlike)

Znaš ti, duša, ko si moja bila,
Na krilu mi. Turško kavačila,
Kavočila. grozne suze lila?
Moje druge, nebodite hude,
Ne držite mi vere do dečaka,
Al je dečak vera i nevera:
Večer lubi, u jutro se hvali,
Da je lubo gizdavo divojko.
Ona njemu jabuko je dala,
Izvan sladko, sladko i medeno,
Al iznuter žuhko i černo.
Takva ti je vera u divojki.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

476

XV. 6

Stajerska
(Celjska).

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

~~S~~
K 309

Rajška ptica.

Oj stoji stoji kloster nov
Na triedi Gradca nemškiga //

U klostri mnihov sedemnajst,
Ta osemnajsti j' govardjan bin //

No ena tičca preleti,
Na nizkem okni posedil //

Pa začne z kluncam pikati,
Od raja nebeškiga pivati //

Na to počasi odleti,
Ze mlada mniha v klostri ni //

Oj odpri odpri vratar mlad,
Da trwone noge počinejo //

Pa kdo si ti? pa kaj si ti?
Da tak poznó se v kloster greš //

Oj vratar mlad, ^(jer) sem listi mniha,
K'je včeraj za tičcoj z klostra šou //

Menihi se v kop zbirajo,
Stare bukve prebirajo.//

Preteklo je že tristo let,
Tristo let in osemdeset,
Da je en menih iz kloštra sou.

Na to mi menih prebledi,
En beu golobček v nebo zleti.//

3

XV

Štajerska.

cf 79

9

(iz kotara celjskega)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Stojaj stojaj poljece,
 Oj poljece je široko.
 Po polji stoji cestica,
 Oj cestica je vglajena.
 Za cesto stojaj lipika,
 Oj lipika je zelena,
 Pod lipkoj stoji muzica,
 Oj muzica je malana,
 Te malana je ruštana,
 Na štiri ravhe žagana,
 Okol stojijo stolčeki,
 Oj stolčeki se škanarški.
 Gori sedijo fantiči,
 Oj fantiči no dekllice:
 Sladko vinco pijejo,
 Soj ledik stan zapravljajo.

Perčito je en zlaten vtac,
 Perneso je ta čudni glas:
 Le čajte čajte dekllice,
 Sej vas se bodo grivalo.

10
No deklet se mi rozjezi,
Tja tica mi v roké dobi;
Perjice mu popipala,
Pa v morjice gazadipala. —

Popipli mi ga al pa nikar,
Le živga me se pusti zdaj;
Bom zleto na planinico,
Na lno zeleno bukvoico.

Bom gleda tej po poheci,
Po poheci o zelenim,
Kak boče sinke zibale,
Krvave soze prelivala.

Tez se pa en žlaken vtečij,
Ti pa nisi deklet vciij

3

XV. 8

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Šajerkva

(Iz legkoga kotava) 4. 73/1

Ten jager po boršti rodi
3 lepoj pukšoj risanoj, koje koje!
3 lepoj pukšoj risanoj.

Tena vtica perlesela
Lepa vtica pisana, koje koje!
Lepa vtica pisana.

Jager bi jo bio rad vstrêlo,
Pa se mu je zprosila, koje koje!
Pa se mu je zprosila.

Le nikar me ti ne vstrêli,
Ter ti bom povêdala - koje koje!
Kak se moreš oženit.

Stare babe nikar neozemi,
Ko ti zmirom jemra - koje koje!
Ko ti zmirom jemra.

Tudi vidove nikar ne vzemi,
Ko je zmirom v žalosti - hoj hoj!
Oko je zmirom v žalosti.

Ti le vzemi mlado dekle,
Ker je pono vesela - hoj hoj!
Ker je pono vesela.

3

(Iz Ljubiškega kotora) 973/2

Greica poje - drobno dromluje
Lipova senca - hladna je bla.

Pod lipoj mi stojaj - pisani špampet,
Pisani špampet - belo postklau.

Noter mi leži - no mlado deklet,
No mlado deklet - ji je tuncé ime.
Për špampeti stoji - mladi fantič,
Mladi fantič - mu je France ime.

Lipo jo gléda - lipo jo praša:
Kaj boš ti jéla - al pila nevoj?

Nič nabom jéla - nič nabom pila,
Lubi moj France - tu bôdi nevoj.

DRŽ. BIBLIOTEKA

v Ljubljani,

Ms. 481.

S (3 Kofara Celjskega) f73/3

Mislo sem čeli dan
De bom doma' zaspas:

Ms. 481.

Pršla je ura ta,
Ker j' navajena,
česta je frajana.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Pistolico, djal za pas,
Jo sem k moji lubci v vas.
Poiso sem ked vesi,
Pistolico sem von zpusstio,
Lubeo sem izbudio.

"Dekle pověj mi kaj, ^{mi}
Al pa slavo' mi daj!
Dekle pověj mi kaj,
čtl pa slavo' mi daj!
Al pa slavo' mi daj!"

"Tez ti slavo' nedam,
~~mi~~
Kaj si leži dól."
"Tez bi si lego dól,
Pa bi predago spás,
Pa bi predago spás!"

" Teža se fant neboj,
 De bi predago spao.
 Pošla bo ura ta,
 Jez te zbudila bom,
 Jez te zbudila bom. "

" Če me zgodaj zbadis,
 Pojdem k'ni drugi his,
 Če me ~~pozno~~ zbadis to noč,
 Pojdem k'ni drugi gredoc,
 Pojdem k'ni drugi gredoc. "

" Teža nikar nestar
 De bi so k' drugi gredoc! "

" Jez te bom vlegla dol,
 De bo vedla za me,
 De bo vedla za me,

S (Iz velikoga kotara) ef 73/4.

Gospa postavlja vakte tri,
Kedaj bojo gospod damo sla'://.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

U prvi uri te noči,
Ti prvi vaktar zakriči:
Le ala ala zlahna gospa,
Gospod mi že grejo damo.

Ms. 481.

U drugi uri te noči,
Ti drugi vaktar zakriči:
Le ala ala mlada gospa,
Gospod mi že grejo damo.

Nevidmo jih, nevidmo jih,
Oj slimo jih, oj slimo jih,
Le ala ala mlada gospa,
Gospod mi že grejo damo.

Konjiči mi škreblajo,
Oj sablice se svetijo,
Le ala ala zlahna gospa,
Gospod mi že grejo damo.

U treki' uoi te noü,
Ti treki' vaktar za kriči:
Oj ala ala mlada gaspa,
Gospod so mi ze doma.

Kaj pa je za' n urzek to,
De men gospé naproti mi!/?

Kaj pa je za' n urzek to,
De je linica odjota bla!/?

Urzek pa je le toti,
De j' mene močno jicalo!/?

Kaj pa je za' n urzek to,
Da j' kikla tako zmešani!/?

Urzek pa je le toti,
De j' mene močno vjedalo,
Sem se pa kolobencala.

Kaj pa je za' n urzek to,
De so pojstri tako zmešani!/?

Urzek pa je le toti,
De j' mene močno vjedalo,
Sem se pa kolobencala.

Kaj pa je za' n urzek to,
De je šibarjov klabuček tu!/?

Urzek pa je le toti,
De j' šibar po starince šou!/?

7 Gospod vjeme vsjer meci,
Da vije šibarje glavo proč!
Tak naj bo vsakimni,
Ker kdo bo k gospje part
Ker neda gospod doma!/?

S

(Z celjskega kotara)

Mirkovica lepo kuka
 Tam u zelenem bukovi;
 Prepelica prepeluje
 U zelenom travniki;
 Lubčik moj kosico brusi
 U zelenem travniki.

Mrzla rosa, dobra rosa
 Rada travco položj;
 Suhha burja, gostko sonce,
 Rado se seno suši;
 Mehka postla, lepa lubca,
 Sladko ti se pri nji spi.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

3 4. 75

Lépa môja Štajerska dežela,
 Bodi meni zdráva in veselá!
 Dokler son jez po tebi kôdila,
 Samo drôbno žito son dobila.
 Zdaj pa môren sukaj hoditi,
 Sam ta drôbni činžlek zôbati.

J. G.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

}

Ms. 481.

S (3 Celjskega kotara) 20

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.Ms.
481.

Konjčë mām kumone,
 Niso za formane:
 O jez bōm pa konjčë prodāo,
 Bōm pa dnārce za vince zdajāo.

Dēkle napājo bōm,
 K sēbi pervājo bōm:
 Oj dēkle je zavber zarēs,
 Pa nomālo je pikasto zmēs.

Tenka ko strunica,
 Bēla ko leljica,
 Rēdēca ko nāgelnov cvēt,
 Ja sām tōj jō je dāo nata svēt.

Dēkle je z zamōryā,
 Nāda bi mōjā bla:
 Oj jez (pa bōm) škōrnce dol dājāo,
 Bōm pa mālō per lubci zaspiāo.

3

Jez hočem pa zdej
 Evo pèsèm zapèt
 Od lubice svòje.
 Ki jo lubim pet lét.

Per Sávci per Drávci,
 Ki so velke vodé,
 Sèm se fantič navádo
 Sprchájaj zraon vje'.

Je lépa je mláda,
 Ma pláve oči,
 Je srédne postáve,
 Pa purgarska či'.

Nemôrem zaspát,
 Uke srce boli,
 Ko nisèm jo vido
 Že dónga dva dni'.

So hribi visóki
 In velke vodé
 Ki ločijo méne
 Od lubce mojé'.

22

Te ličca rěděče,
Te birstre oči,
Kaz sěm ih zaglědo
Potōja včě m'.

Scer prāvojo m' māmca;
"Ne drž se tegā;
"Nebo daō ti kruha,
Pozābi na njā."

Pa nič nepomāga
Vse to govorit,
Ki je vrec uněto,
Ni moč ga gasit.*

Za to je bōm lubo
Jn mislo na njō,
Če tud' nēbom vido
Kdaj lubco svojō.

Lubēzen je bila,
Lubēzen š' bō,
Kader mēne no tēbe
Na svēt' ~~na~~ nebo'.

4

* Ta vārsta, u koliko se vidi iz po-
slidnjaja dva reda, dodata je po-
svoj prilici od nekogj pismoučene
glave. —

(Iz legiškega kotara).

„Dekle, dekle, jez tebe prašam,
Kaj ti delaš v vartecu?
Ali ti drobne rožce bérés,
Ali ti zelen rožmarin?“

Dekle, dekle, jez tebe prašam,
Nébi ti kóhlo máje biti?
Jez ti ti kúpa parstan zlat.“

„Kaj bi méni mámeča rékli,
Da bi parstan vidili?“

„Dekle dekle, neznâj legâti,
De si gâ v varti najedilo?“

„Ker bi méne učio legâti,
Tisti bo sovražnik moj.“

„Jez son bio danes v Lublanci
V sôjih lepik škornicah;
Pa son vidu jakšê rožce,
Ko so v tójmo varteco.“

Jez son blâ danes v Lublanci
V sôjmo lepimo gvânteco;
Pa son vidla jakšê vtice,
Ko so v tójmo fôgležo.

XV. 17.

Jana se išče po trati,
Korajica išče nabrati.

Venec mi bode z nji plela
Z isterim bom ja šo vó sela -

Ok' jednoj zelenoj jablani,
šćero posado sam lani;

Janika pride za menov
Gde' bom jo čako ja gotov.

Vejka zelena zakrije
Najno lübezen tak skrije.

Lübezen je bila, ešće bó,
Da naj na světi že nebo!

3

Št. 9. 1838 na Prekonuškem
izruči mi g. Soldatič, Kapelan Belotins
ki nekoliko pesamat iz sbirke pokoj³
noga Novaka, župnika Turniškeg, koj
je kod svojih jednorodnikah na Dobrom
glasu kao dobar znalac slovenitine. No
vak se je predstavio pod mladost, a za nar
u zao čas, jerbo je on bio jedini izmedju
pismonočenik, što se je sbljiski brinuo za
jezik i narodnost svojega zavičaja. Včas

AMETLJENI SRD

25

VI

stranah njegovih pisamah po svoj je polica
 propala postli njegove smrti. Ta sam se
 samo slabe njegove sbirke ~~skopaa~~ narodnih
 pesamah ~~in~~ prekomurkih Slovencev doko
 pas, koja žalibože nije kritična. Učeni će
 štoci odmah razviditi iz priobćenih ko
 madah od I. i II razdelka, da posao njegov ni
 je čist, nego da je skupljajući narodne pesme
 prekrojavo ih. vodjen krivim snim na
 celom purisma, koj osakati i kranjke
 nar. pesme. Koritkove sbirke pravo nego
 na svet izadjetu.

}

Ljubica moja skastana,
 Pojva pa midva v Kamrico —

Pojva pa midva v Kamrico,
 Noter na belo postelco.

Tam va se midva rajtala,
 Kak do nama libezu šla.

Druzi pa do naj vahtali,
 Ka do nama libezu kratili;

Nesva se vidla leto dni,
 Ljubila dva se taksi den.

Nesva se vidla z ničesom,
 Ljubila dva se z srčecom.

3

Sijaj sijaj, sončece,
 Lepo drágo sončece! —
 Kak bom ti sijalo
 Da sam jako žalostno.
 Či idem rano gori jaz
 Se se dikličke jöčajo.
 Či idem kesno doli,
 Se se dikličke kregajo.

Kaj ti je pa MiciKa,
 Kaj si ti tak žalostna?
 Kaj bi nebla žalostna,
 Da me je lübi moj zapüsto.
 Nej sam dekla ledična,
 Nej sam žena zakonska,
 Nej sam žena zakonska
 Nej sam k- - -

}

X

Toči, krčmar, pinte tri,
 Here bomo mi pili:
 Zdaj de edna dōga nōc,
 Pa mo pili celo nōc.

Hodi, lūbi, zdaj domō,
 čtr de zorja, bēli den,
 Te že te neom čakala,
 Niti z tebov skakala.

Zdaj ti nejdem jaz domō,
 Brez tebe mi bole bō,
 Kaj do me srečavali,
 Pa do me zpitavali.

Kam ti hodo? ge* ti bio?
 Ito te je ge zamüdio?
 Kam bi hodo? ge bi bio?
 Ito bi me ge zamüdio?

Hodo sem ti v zelen lōg,
 } menov je bio sam moj bōg:
 Premislavo od hūde'
 Veire ženske navade.

Ze mede gife govore u Černi gori in
 Hercegovini. Dragoljub od nesca
 ožujka 1868

Tak zahodim v samóci
Vrémén, Boga moléti:

Tak noc méni kratka bô,
Měka postelka lepô.

Jaz sem snoč kaj domo prišo,
 Drugoga sem pri lübi najšo.
 Jaz pa toga netopim,
 Kaj huncvota prestolim.

Dvoje čizme sem raztošo,
 Ka sem za teov, lüba, hodo:
 Zdej pa toga netopim,
 Kajši tebe zapüstim.

Jaz sem to nej govorila,
 Ka bi tebe zapüstila:
 V mojem srci ti lejis,
 Vöc i den me vtšenis.

Priletele drobne vtice,
 Razegnale se meglice,
 Ka de sihalo snücece,
 I veselilo srcece.

3

Valen boji Jezoi,
 Ki ste doma bili!
 Jeli ste kaj zdravi -
 Zdravi i veseli?

Isp na rokno denem,
 Pokornj na klin obešim,
 Te si doli sedem
 Kak sirota tožna.

Jaz si premišlavam,
 Če je zdaj moj gážda,
 Bila sem risarca
 Vrta spajaoskinja.

Dóaga moja bratja,
 Dajte mi pokoja!
 Da mi je že žalost
 Do srca siegnola.

V rogrskem orsagi
 Je na lepom spajsi...
 Ti lépi moj spais
 Privedi mi na žalost!

Cankova Cankova
 Stalno mesto moje!
 V tebi prebiva
 Se veselje moje.

Utica golobica
 Kaj pa tebi jeste?
 Ka je obledilo
 Jako lice tvoje.

Kaj pa nebi lice
 Moje obledilo,
 Da si je moj lübi
 Drugo lübo zebrao.

Lübi moj predrägi,
 Cvetek moj rumeni,
 Prosim te za drago,
 Za lübo me zemi!

Štimala sem štimala,
 Ka je svet tak stalen,
 Zdaj pa že spoznavam
 Ka je bitki zalen.

Běla se postela
 } skuzami' polejáva,
 Srce mi se kala
 Na dva mala lala,

Naj bi perletela
 Dva běla golôba,
 Naj bi mi pernesla
 Kaplo mozle vode.

Naj bi mi pernesla
 Kaplo mozle vode,
 Naj bi se napila,
 Zdrava bi ja bila.

Naj bi perletela
 Dva mala anjela,
 Ka bi mojo dũsõ
 Vn nebesa nesla.
 Tam bi jãz spěvãla:

Alle aleluja!
 Alle aleluja
 Hvãla boji Bõgi!

3

XV. 24

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

34

~~Prata Katalana~~ Katalena!
Daj mi keto rozmarina.

Jaz bi ti ga rada dala,
Pa ni ga je majka ukrala.

Jaz spajočoj majki ziti,
Sem gūnakom podēliti....

Oj divojka dūša moja!
Pri tebi je srce moje.

3

Prva skladbina, pevana
od Prikomuske.

Srce moje kaj tóguješ?
 Zakaj si tak žalostno?
 V dne jesi žalostno
 V noči spiš nepokojno.
 So veselje in so radost
 Prezobrãcaš si na žalost.
 Bistra voda sem-tam teče,
 Jo namelin prav dotéče.
 Ribe plove po vodi,
 Jo on mrežo se vlove.
 Glej: srne zmed šume seča,
 In jeleni v loze skača;
 Pa jo dojde pod goró
 Gde je streljo japiro(!).
 Dragej pak se nahajo,
 Kak je težko čakati!
 Da jo dojde vura ta,
 Da vkup spravi draga dva.

Al čakaj' vu vupanju;
 Bôg je stalen v občanju.
 Kaj je komi sojeno,
 Neče biti zgübleno.

3

XV. 26

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

57

Vse rože bom potegala,

In pušlic naredila,

Za lepa mojga lubega,

Ki ga bom zapustila.

Ruzmarin se mi že suši,

Do suho listje d'obo,

Mo' lubi pa se veseli,

Bo drugo lubco lubo.

3 OK.

XV. 27.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

38

Jez sem hodo k tibi v rās,
Tje gor u tvojka vās:
Ah boli' me glava,
Nebó mi veči zdrava.

Če te glava boli,
Pridi k men' o ponoči:
Jez bom dala zdravje,
Ter nedriah ti zglavje.

Če te pak srce' boli,
Pridi k men' vsake noči,
Bom dala ti arcnije
Od vsih lubeznije.

3 J. K. S.

Čnoči sem jezna vasi bio,
 Na ono stran potoka,
 Slisō sem en čuden glas,
 De moja lubca jōka.

Prelepa moja lubica
 Nikar se tak ne jōkaj!
 De mi moje srcece
 Od žalosti nepoka.

Črn cegliček bom pisala,
 Tajmāstri ga bom dala,
 De naj poročil' bodo
 De bova ukūp spala.

Jezt bom nosō svetli mei,
 Ti boš zraven stala,
 In boš ~~se~~ mi lo jōkala,
 Ker se boš za me bala,

3 2.

XV. 29

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

49

Perilo je pišnice,
Žalostno irištice
Na moje drobno - srčce,
Noter pa to stoji:
Lubca bolna' leži,
Per njenmo ga trā-zdravjanj.

Lubi podaj roko,
Da vzameva slovo,
Najna lubezen - hi'alabo.

Če jezt roko podam,
Kamo se bodem djao,
Veliko žalost bom - jezt prestao,
Tako pa nič več ni.
Kakor si, lubca, ti,
Na te bom jezt spomnio -
dokler bom živ.

Lubi zares si lep,
Jezt'm zapustila svet,
Tebi pa va sim zdej - drugo lubit.

3

Kaffelic

S

Komer se dremle
Naj ide spat,
Men' se nedremle,
Da nit negrem.

Zato bom čula,
Vahtala,
Mojga gospōda
Čakala.
Mojga gospōda
Jakōpa.

Če ga nebó
Bo todi mirak,
Mogla bom sōzna
Sama spat.

Če ga nebó
Bo ponoči
Bojo sōzne
Mojō oči.

Če ga nebó,
Bo béli dan,
Jokala bom
Čez čéli dan.

DRS. BIBLIOTHEK
Landskap

50
~~49~~

Lubäk je goišno
Pokopan -
Gor u ti nêmiški
Vedrigi,
Taki per svet:
Barbari.

J. K. S.
31
A/47, 48, 78

XV. 31.

Ljubljana,
(Elogia)

(Kranjska.)

L

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Komer se dremlje,
nek' ide spat,
Men' se ni dremlje,
Pa nit' ne grem:

Zato boum čula,
vahlala,
Moja gospoŕica
čakala —
Moja gospoŕica
Jakoppa.

Če ga ne bou
bou terti mrak,
Mogla boum tužna
sama spat.

Če ga ne bou
po pounoči,
Projò souzne ~~ne~~
~~čuj~~ ~~oči~~ moje oči!

Če ga ne bou ~~be~~
bo bejli dãn
jovkala boum
~~č~~ čer cejli dãn.

67
Ljubick je goišno
pokopan,
Cgor u ti nimicki
Vedrigi,
Taki pri svoji
Barbari.

Prunkewi' Sakinski

cf XV.

XV. 32
P

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

48

Oj mamica oj mamica!
 Kje je pa vaša sticika? -
 Vaša sticika bolna leži,
 Per njejnmo tri več zdravoja ni. -
 Če vaša sticika vmrta bo,
 Jest pojdem pa u grob za njo. -
 Če pojdeš ti ravno u grob za njo,
 Saj je nič več nazaj nebó.

Tantik' ne žaluj preveč
 Na sveti je pa še ženskih več. -
 Ženskih o ženskih ti je več,
 Za moje srce nobene več.

To vsti špancirata,
 Drobne rōžce zbirala:
 Trgaj, trgaj rōžice,
 De boš delala pušélce.

Z K.

Prosim te ljubca ostani mi gor
 Ta pusti me še v kamro enkrat.
 Od slabosti, bitkosti, žalosti
 Slaonjo jert morem uzeti. —

Za kaj pa ti bodeš slaonjo uzelo?
 A kaj sem ti ljubca storila?
 Zdej boš pa ti meni odgovor dao,
 Jtk nisem te zvestno lubila. —

Ti si zvestno lubila mene,
 In tak si mi dala na znanje,
 A kadas si bodem jert zmislto na to,
 Od žalosti trce mi poci.

Zdej se pa bodem na rajžo podao.
 Na rajžo na stranjiske dezele,
 Prosim te, lubcik, ostani doma,
 Nehodi na stranjiske dezele.

Ali me ti prasi ali nehajj
 To rajžo jert morem storiti:
 Irčena bo vara če pridem nazaj,
 Jtk od žalosti ne umrem.

59. V. 10

Kaj rajtai, o lubčik,
Kaj mištiš kaj bo,
Kam pride ždaj naše
Lipo veselje.

J. K. S.

L Junška kolednica
(Iz Horovča (Terlach))

Nam so sosede pravili,
Da ste pradiče dawili.
Dodi prasec bel pravica,
Mene' sliši klobasica
Hlop po njo,
V žakel z njo!

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

35

Petnajst parov coklov strgu,
 Ki sen pojbič u vas hodu,
 Za pet rajniš žreblov zguba,
 Ki sen jih pojbič v coklah mou.

Kako lepa smrčje' cveti,
 Kakor mlyeto ins kri;
 Krovji zvonci žventekajo,
 Ki se v plānina, veselō.

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Zverta gubicaDRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.Ms.
481.

Stoji karteli zahrajan,
I rudečo žido zaplatan,
Pouhen rožec navajan.

V njem je dečla prauhalā,
Se z rožcani zhorasjalā //

Rasti rasti rožmarin,
Druje rože tudej z njim //

Notre raste belija
Kakor moja gubica //

To-sa pa pride liep žolnier,
Liep žolniersči oficier //

Ljuba dečla cartana,
Daj mi malo pušclā // —

Je minulo že sedem liet,
K' sem nar'dila pušclā liep.

Puseli je ze oblatou,
Moj pibic je k zolnierjam sou://
Tvoj pibic je na vojsko sou,
Ne bude vec nazaj persou://

Saj sem jaz tam zraven stan,
K' je tvoj pibic hlavo dau://

Jaz sem klobcic nja pobran,
Moj sem ti ha na hlavo djau://

Sedem liet sem cakala,
Sedem liet bom zalvala://

Bom kupla sukno židano,
To dala v cerkov žeknano://

Se bojo mese richtale
Za mojha pibca noj za me://-

Si bla mi žviesta lubica,
Sda boi mi žena zakon'ska,

XIII. 50 SW

MR 123

XV. 37.

Oz Rozja. J. 193 56

Zlat perstan.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms.
481.

Hlapečci truca dekelca.
Da b' mu zlati perstan dalā.
Bi mu ka medala,
Da b' duša pred njo padla.

Taz ti očam dekelca
Zlati perstan dati;
Pa ti me moraš hlapečci
Prad fajmoštra pelati.

Taz te očam hlapečci
Prad fajmoštra pelati;
Pa ti mi moraš dekelca
Rumene zlate dati.

Taz ti očam dekelca
Rumene zlate dati;
Pa ti mi moraš hlapečci
Iz slame perst stekati.

Taz ti očam hlapečci
Iz slame perst stekati;
Pa ti mi moraš dekelca
Z kroplive žido presti.

Taz ti očam dekelca
Z kroplive žido presti;
Pa ti mi moraš hlapečci
Po židi v nebo zlesti.

Jaz ti očam hlāpēcēi
Po židi v nebo zlesti;
Pa ti mi moraš detelca
Vse zvjezdice zaštetiti.

Jaz ti očam detelca
Vse zvjezdice zaštetiti;
Pa ti mi moraš hlāpēcēi
Vse proti zapisati.

Jaz ti očam hlāpēcēi
Vse proti zapisati;
Pa ti mi moraš detelca
Na mūrji postou štlati.

Jaz ti očam detelca
Na mūrji postou štlati;
Pa ti mi moraš hlāpēcēi
Pod postelco ležati.

Jaz ti očam hlāpēcēi
Pod postelco ležati;
Pa ti mi moraš detelca
Per pivči abvo* dati.

XIII. 8.9, 10 }
LVI. 13.7

(* U originalu stoji sovo.)

XV. 38.

Li

iz Rožja.

58

Ms. 481.

Vojšak.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

*Ana Kojnica bom si kupu,
Ana Kojnica šimlarka,
Daleč daleč ha pojezdim,
Ta dole na mejo Noherško.*

*Vano roko vzamam pukšco,
Vuno svetlo sabelco,
Pa prav frisno se bom skušu
La sveto vero Ktoliško.*

3

XIII. 47

XV. 39

L

2 Rožja

Obhajilo.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

59
Ms. 481.

Stoji' stoji' ravno pole,
 M püli stoji' klöster lep //
 Marija je po püli pranhala,
 Na klösterscë vrata torkalä //
 Hori hori miniše (!) mlad!
 Tidi obhajajät hricesnika //.
 Kak bom obhajou hricesnika
 Ki obläta mi zëhnana //
 Hola hola miniše mlad!
 Oblät bo zëhnou Jezus sam.
 Bolnik je sedem let boln ležj',
 Po svetem riesnem kelasi zëli //.

XIII. 53

S

SmertDRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Rasti rasti rožmarin,
Druje rože. tudej ž njim //

Ah neoženjan umerjam,
Bom mou gnušelj zalau //

On bo pošlinja moja čest,
Kedar bom iz sveta vzet //

Der z belam perlam bom pokrit,
Tite vmiranje mi zvonit //

Kako' zvonit lepó pojó,
Ki me na britaj vabijo!

Saj ne bom ko sam trohnu,
Bom dro bratrov več imou,
In bodam zpet iz kroba stou.

Bomo vsi poklicani
Z veseló štimo anhelško
V dolinco Tozafatavo.

3

XIII. 54

Romani od pisarnik

1.

ot

L (S Histrice)

Kramar je zjutra zgodaj stov,

Gori je klicou ziena svo -

Ziena svo liepa, mlada:

Le gore stani Kramarca.

- - - 2. - nasaj. in veš XVI. C. 1.

L Svadbena

(S Histrice)

Imo prishi ino pojdamo,

Mlada Neža pielamo,

Da ni bo piske ropala,

Naj oce ino mater zalila.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

S Komadi

(S Bistrice)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

1.

Lubca sen lačen, lačen: daj mi kaj! —
 Kaj ti bon dala, dala; neman kaj. —
 Kruha dra jiman, jiman; jedov je. —
 Lubca le daj ga, daj ga; — dober je.

2.

Moja pûbič bûra, v Laše grie —
 Gor ta u Gorenje brajde.
 Prisoû bo skoro, perselo wina,
 Da ga jaz dečla bon pila'.

3.

Je mraz je mraz da vse zwenkla',
 Dečla mi štolc besiede da'. XVI C. 2.
 Dakle ~~mi~~ mi štolc besiede dâmla,
 Tako dlôgo wien. da me rada ma.

A.

Sva z lubco na jarmark lodila,
 Sva štunje noj, nijderec kupila:
 Štunje bielé,
 Nijderec kot kry:
 Tacéga knie, kot si ky.

3

XV. 43.

Lilska

(S Bistrice)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

65 ✓
Ms. 481.

Kazarič mi kazije paze
U zeljanen boravji:
Le jiete kazije tráva
U zeljanen boravji.

Kazarič mi stôpi na klada,
Na ta klada pirava,
On si liepo zatrobenta
Ki od rójstva bôžjega.

Naglasila se je šimca
Ana šimca majhena:
M si ti ta prava šimca,
Ta naglasi se anbart.

Taz sen pa glik ana šimca,
Kaker si Kazarič ti.
Uzami ti mene na roče,
Nesi me u ravno polè.

Nesi me k sisteme birste
Čer se pūbi vkup zbiraja:
Tan čule je môja mati
U najliepsen krancelni.

M si sa šli diete pèrjemati,
Mati je najzadnja šla:
Nici me ne hodi pèrjemati,
Ti si žie pagublena.

Ti si miela dievat sinov
Faz sen ta desieti bio.
Mene si pad klodca djala,
Ko si listje grablala.

3

Najdeni perstan

Das Dienal is aufstonden,
Te zgodà v cèrkov šlà,
Hos Schön Ringal gfunden
Wa zelienan Travniče.

Wen die Lait di weren frâgen:
Čej si dečla blâ?

Must nur lai so sâgen:
Señ rōžce tērgalâ.

Wen die Lait di weren frâgen:

Koj boi rōžce nucalâ
Must nur lai so sâgen:
Bōn pušeli vèzalâ.

Wen die Lait di weren frâgen:

Koj boi pušeli nucalâ?
Must nur lai so sâgen:
Bōn pušci dalâ ga.

Wen die Lait di weren frâgen:

Čej pa dečla pušci ma?
Must nur lai so sâgen:
V spodnjih Štajrah je doma.

44
L
Zilska
(S Bistrica)

XV. 44 a

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

67
Ms. 481.

Ne hodite pūbici k dečlām
Wi si ledik pūbici,
Ah! boste k dečlām hodili
Pa boste pagubleni.

Taj sen pa gluh tako živo,
Kakor ste živeli wi,
To more bōzja moģōčnost biti,
Da pōidan k pagublenji.

Da bi se na gōra zdrla
Od pekla do niebes,
Da bi se mi pa rasula
Drōbenega pieseka.

Sen bi ana tica pōrtetiela
U stū lietah ki nabast
Da bi mi piešček pabrala,
Kiesla ga na ōni swiet.

Taj bi ga nabast znavila,
To unne avbe (Bēlg wie) keda!
Taj pa mōjega toplenja
Nikadar kraja knebo!

3

X (I Bistricie)

Žamer mi čez tura bura - žamer liep no mlad.
 Dar mi žamer mou perbura - liepo vrisiče no pajé.
 Naproti mu pertěe mati - ki ta prava mati nja.
 "Koj pa si žamer tak weséi; - k' tak vrisiče noj pajé."
 "Ko so doma tačě težave - da jih zgruntat ne magóe."
 "Trisli so trije vandrovcí, - so ti pielali žena proč."
 "Šitro mi osedlujě konjca, - šitro konjca frišnoga!"
 "Da jáz dáleč bón pajédo - k temu birtu novemu."
 "Dar pa ja k birtu pvidan - tam bón najšo žena moa."
 "Sediela je žiena zaračena - med timi tremi vandrovcí."
 "Komu pa sinka si žračila - toje diete majheno -"
 "Toje diete majheno - ki ti pad srcam ležalo je."
 "Taz sen pa diete dro žračila - toje stare materi. -"
 "Pa padaj mi ti žiena roka - toja ta prava roka - to."
 "Dar je mu žiena roka padala, - osieka je ta roka proč."
 "To pa maš, ti žiena, lieca, - te pa ti hodi z vandrovcí."

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

(1 tura, něm. Tauern = planine. 2. lieca něm. die Letze, Angeboth, Capara.)

46
G

XV. 46

Lilka.

Ms. 481.

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(1 Districe)

69

Taj pa pōdan v zelen gōzd,
Bōn te drōbne tiče baro,
Al bi one tokaj wiedale,
Kakō ta libierzen mine.

Saj so k niečo ino tudi kniebo,
Ki v libierzni sta žiwielā,
Da bi se luba dva razsajdalā,
Da bi žalōsti kne mielā.

Pa le zlōdej vrami španiča,
Ki je mēne k lubci rōzo,
Kdaj pa dōdi on san k uje,
Mene neč nič več mieti.

Pa le merkaj merkaj, lubca mōa,
Taj z tabo' je ena bōn stūro:
Wico pa bōn tā swietli meč,
Ino bōn španiča umoro.

Pa liep je tič pisan žerjōv,
Ki je liepo pōu ki je liepše žnōu,
Da so ga vsi radi stielē
Pa cili Lošči deželē.

3.

XV. 47.

Koruska

237.

Liljska pesen pod lipa.
(Gailthalerisch)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

481.

X Koj mi lipca precvetuješ,
Dar mi sadja ne nesješ,
Tas pa lipca precvetujan,
Vsan wesjelin pübican,
Djeñan njin 'na hũadna sjenca
Vsan wesjelin pübican.

Koj mi pübic pod lipca skačljaš,
Dar mi nemaš ljub'e nič?
Tas 'man dro'na ljepa ljubca,
Je pa stann ubojega.

Dar mi dečua to zašliši
Šitro mi je 'morka šua,
Zaperua se je v ta kamra

Noter v /Ura/ Kamra belbana:
Tišci ti le tvoja gliha,
Tas pa njes'n gliha tra:

Tebé sa se špani zũagali
- - - - -
Mene njesa špani zũagali
S'n vse sama šlišaa,

12
Kā s'n radi za lip'ca staa.
S'n vse terdno šlišaa.

Odpri mi ti d'écua kamra
Kakor je navada tva.

Tišci ti le tvoja gliha,
Tas pa nes'n gliha tva.

2.

*D*ruuga péseñ pod lipa

Zarja mi gore št. haja
Ljepa zarja mi gore gre
Za zarja mi gré sonce
Oj r'mjemo sončice.

Le čakaj, čakaj sonce,
Oj r'mjemo sončice!
Tas ti man w'liko povédati,
Pa še w'liko več prašati.

Jas pa ne mô čakati,
Man w'liko obsjevati,
Vse dolince ino hriberce,
Tudi vse vboje s'rótice.

Še zjutra tovn' wygnáni
Na ta & merzúa rosá,
- - - - -
- - - - -

Einmal sind wir da gewesen, so kam
ich zurück, nach vollendetem Lauf nach
Lind, wenn ein Mädchen bei sich ungenü-
gen, um mich längere Zeit zu haben das
mal - Auswand nicht zu handeln, ich nach
nachkommen, gegangen. Es ist lang, und hat
nicht unvornehmlich, die nicht zu werden
kannst. Man kommt mir aber nicht mehr
mitteilen, als einmal ein Stück. Ein
Jungfrau wissen nicht mehr zu
das ^{zu} nach kommen: Koj mi y y
wind aber sich noch alle zu
fragen. — Die nach Lind ist
nicht unvornehmlich, das sind
- - - - - U. Tarnik

XV. 48.

Žilska

100

L

Rukovica

Rukovca mi nosi beli list :
Notre drugga nestoji :
Da moja dečla druje ma :
Atl jih ma pa nej jih ma :
Atl jez pūbic' za kej bon :
Dongo lubco dro dobōn :

2

cf. XIII. pg. 2

Ms. 481.

XV.50

Lilska

98

S

(Na međani od II. i III.)

Vojsak.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms.
481.

Ah jez pišic v vojsko pojdan,
Saj nepojdan ko jez san,
A menò pojde pa Marija,
Težus bode pa moj špan.

Ah jez pišic v vojsko pojdan,
Saj nepojdan san za se;
Pojdan le za svojo žlahto
No za svoje bratre sve.

Pišlo sukenco mi dajte,
Dajte sabelco ojštro,
Da frisen pišic pomasivan
Deli v deželo Vogeriško.

N. nekajih selih dodaje se tej pišmi
joi i ~~strana~~ varsta ova:

Sabelco sen že nabrusu,
Da se bôn na fajnta skusen;
Tenan bôn djan glavco prec,
Drujan pa kiuz serce meč.

XIII. 46

3

Sèn mi ny pùbič perleti,
 Pred okenco se naglasi:
 „Le tù si ti, le tù si ti,
 Le koj si mi pernesu?“

„Pernesu sèn ti črevelče
 Oj črevelče proo prajžaršče.“
 „Le bieži prec, le pojdi prec,
 Saj nisi ti ty pravi.“

Sèn mi ny pùbič perleti,
 Pred okenco se naglasi:
 „Le tù si ti, le tù si ti,
 Le koj si mi pernesu?“

„Pernesu sèn ti štunfice,
 Oj štunfice proo purgaršče.“
 „Le bieži prec, le pojdi prec,
 Saj nisi ti ty pravi.“

Na taj način nastajajo se pësma. Počima se
 naimne svaki put s redkom: Sèn mi ny pùbič per
leti, a zaglasi s druge ~~värške~~ počlednja dva
redka: „Le bieži prec, le pojdi prec,
Saj nisi ti ty pravi.“ Jedina razli-
 ka stoji u tomu, da ~~na~~ prva dva redka druge
värške svakiput proménu, i kaže Exp. (tretijput)

96
" Pernešu sèn ti pantelcè,
Oj pantelcè prov židaste "
četvrti put:

" Pernešu sèn ti unteřfat,
Oj unteřfat liep pavelnast. "
peti put:

" Pernešu sèn ti volšpateč
Oj volšpateč liep landrasčiči. "
šestiput:

" Pernešu sèn ti bustašec,
Oj bustah liep upvižani. "
sedmi put:

" Pernešu sèn ti paseč liep
Paseč liep prov žanspersčiči. "
osmi put:

" Pernešu sèn ti pintelcè liep,
Oj pintelcè liep prov žmodlani. "

Těim te na waki dar itki odgovor daje, žalji
čuje se pisma evo ova koš devetim darom:

Sèn mi ny pübic perleti,
Poed okenca te naglasi:

"Le šu ti ti, le šu ti ti,
Le koj ti mi pernešu?"

" Pernešu sèn ti rinčico,
Oj rinčico prov treberno. "

" Le pwiđi sèn, le pođdi sèn,
Saj ti ti moj šy pravi. "

Tiča vabta.

Mladi kucei se ženu bo :

Temou bo senčico :

Liepo prizano senčico :

Žecci mu bandidas bo :

Kaka liepa vosejt bo :

Na planini zelanej :

Lerica mu družica bo :

Kaka liepa vosejt bo :

Na planini zelanej :

Bebarca šivilca bo :

Kaka liepa vosejt bo :

Na planini zelanej :

Merkarca bo kuharca :

Kaka liepa vosejt bo :

Na planini zelanej :

Medved starešina bo :

Kaka liepa vosejt bo :

Na planini zelanej :

3

XIII. 17

XV.54.

~~S~~

Ziliska

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Pusaonik.

90

Stoji stoji ravno pole,
Oj le pole žegnano!

Tan ne raste drugjega
Kakor drevoje gješkavo.

Notre v trjede gješkovja
Je pa ruta židlarška.

Sta tan dvoje dečle smukale,
Dvoje ljepje dečle knapovščje.

Preljepo sta sprepiolale,
Sta židlarja prenosile.

Idej mata bjele rokice
Gor pa zlate rinčice.

Ljepje zlate rinčice
K' je jima židlar kupuje.

Ter bon zapustu židlarco,
Pa pojdan v jamo knapovško.

3

XIII. 14

Huda bolezen.

Dečla mi po ganki pranga,
Oj po ganki dreckolanav.

Ona mi z rokami skleple,
Ki ji piščica dlogi kni.

Čtl je on šu k družan dečlan,
Bil le doma boln leži?

On pa kni šu k družan dečlan,
Tudaj doma kne leži.

Piščič je na Njemšče bandrou
Piščič je na Njemšče šu.

On je ji pa pošto poslan,
Da na Njemščan boln leži.

„Pošli mi Slovence zdravje,
Bil mi pošli bjelo smert.“

„Tez ti bjelo smert kne poslan,
Zdravje sama rada man.“

DRS. BIBLIOTEKA
Ljubljana

92

Te si v Njemca kraja dalâ,
Nj si v Njemca zraoje da."

Oj vi šentrane Slovence,
Kako ste zanikerne!

Oj kako zlo hudo' bolezen
Ste mi vi napravile!

Oj si šentrana lubezen
Koj ma ona za'no moč!

Ven iz glave sen jo sprau,
Ven iz serca knie mozoc!

~

XIII.15

XV. 56.

Lilka

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

89

Koterca.

Tu stoji mi tratica,
Oj lepa žlena tratica!
Na tratici fužinica,
Oj fužinca židana.

Notre sta kovača dva,
Ki lepe kójnce kovata.
Sdej perjezdi lep mladenc,
Mladenci na bjelej šimelci.

"Pokovejta mi šimelco,
Oj le mlado šimelco!"

"Midva jo ne pokovava,
Nico je sobota kvaterna."

Na prvi žrebu vdarila,
Te peržebrila šimelca:
Ter knisen mlada šimelca,
Sen le tvoja Koterca!

DR. BIBLIOTEKA

XV. 50
90

Tez knisen mlada simelca,
Oh le tvoja Koterca:
Idej pa bon porajžala;
Nebova se več vidila.

3 XIII. 17

XV. 57.

Lilska

Ms. 481.

88

Pubič

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Noj pubič dou po pãli grie,
Mi hepe žviziža noj poje!/:
Mi hepe žviziža noj poje.
Gvišne pride v ves k mene!/:
Kojca bon dou kšivala,
Tebe postelco postilala!/:
Kojca bon djala v štalico,
Tebe v svetlo kamerco!/:

3

XIII. 18

Barka

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Pubič sječa smrečē tri,
Pubič sječa smrečē tri —
Oj o polnoči,
Ki vse tērdno spi.

Žagar žaga dilico,
Žislar puva barkico —
Oj o polnoči!
Ki vse tērdno spi. ~~✱~~

Pubič bode barkou se
Oj črjēz siuno mivjēčē
Oj o polnoči!
Ki vse tērdno spi.

Boš vzela, mati! pubiča,
čtl je za vas, pa vzemau ga —
Oj o polnoči!
Ki vse tērdno spi.

čtl ni za vas, je pa za me,
Da bode ležou pri mene —
O polnoči!
Ki vse tērdno spi.

87

Tišlar bo djelou libeco,
Notre se bo žibou sinek mlad-
O polnoči
Ki vse tirdno spi.

Dečla bo peržgala svjete tri
Dečla bo peržgala svjete tri-
O polnoči
Ki vse tirdno spi.

Ž jno bo si svjetila,
Ki bude v basko šjedala-
O polnoči
Ki vse tirdno spi.

Ž drugo bo si svjetila,
Ki sinka bo previjala-
O polnoči
Ki vse tirdno spi.

Ž trečo bo si svjetila,
Ki bude v postou šjedala-
O polnoči
Ki vse tirdno spi.

XIII. 32 886

Nevročna ljubica,

XIII. 13, 78-79

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.Ms.
481.

Bjela slana je mi padla
Na zelene travnice,
Pomorila je vse rožice,
Vse prešlahne rožice.

Meni knie za rožice,
Da je lih slana vzela je,
Meni j' le za pūbica
Oki je --- zapustu me.

Štimca vpije, štimca grje,
Te lih taka štimica
Kakor mojga pūbica,
Mojga pūbica pēvega.

Kak bi ti moj pūbic' bu,
K' je minilo že seden let,
K' je moj pūbic' pokopan,
Kot v černo zemlo djan?

Le povohej roko kak diši!
 Lehke(!) roka žlo diši,
 Ki dloge v pèrsti že leži,
 Oj dro seden gèt in pèr.

Kaj si mi oblubila,
 Da nebò: drugja lubila,
 Odej pa vender drugja mas,
 Vene neč več ne poznaš.

L

Zapuščena

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Cij ti Nežica doma,
Da te nišči nepozna? —

Tez sen pa le tan doma,
Gjer teče voda spod vogla.

Voda teče da žvenklā,
Chi žene mlinska kamna dva.

Pa se nemele drujega,
Ko ljubjezen najina. —

Tan se ji dečla vmivala,
Mene je spominjala.

Mene je spominjala
Svetle sloze takala.

Je prej ki pojdan k poraci,
Prej se pojdan k ljubici.

Je prej ki jo zapustku bôn,
Tribarti jo se kušnu bôn.

Sepè jo zahvalu bôn
Na voscejt jo povabu bôn. —

Tez k tvojej vosceji negrojen;
Tva voscejt masa čudna bô.

Tebe k porači popelajo,
Mene v černo perst zasiplajo.

Der pridaš v brat⁺ žegnani
Polej na grobič zelani.

Tar je ljubjezen najina
Prez uržaka razšajdana.

Razšajdali so naj hudi' ludi',
Hudi' ludi' in babe tri.

Na tratici so kvačale,
Naj ljubjezen zdijerjale.

Tar je to stüru, nema prov,
Tudej trence nebo mou.

3

XIII. 19

1.

V' gartelni rastejo roške lepe,
 Lepo ruderzhe, ino rumene;
 Dekle, natergaj jih mi,
 En pufkel, mi von' furi,
 Jube! no s' shidoj povij.

2.

Roške she davni potergane' mam,
 Shido seleno zu kupila bom;
 Kader boš prišel p. prihov.;
 Šoš pufkel, tvoj neshel,
 Jube! koj gvišno pridi. |le|

3.

Kader je pridem, k' ne pridem koj jam,
 S' mano she pride un' gospi mloz' špant;
 Selezk je, strah me je,
 Tje bom je klizal te?
 Jube! koj v' kamro pridi.

4.

V' kamro k' ne pridem, ša durze ne vem,
 Na okni poterkam, te gori s' budim. vjem

12. Gor vftani ljubiza
Svetih, kak' ljubiza
Gorjhe, kak' sonze po dni /: po dnevi /:

5.
Kaver greš v' kirfart, kaj pridi grede,
Som padan /: en /: malo pogostita te;
Piti ti dobro dam,
Rejat /: plejat /: te tud' pelam;
Zuhe! kaj /: le /: gvištno pridi.

Koroška. *J*

1.
Eno pošto fim flifhal /: flifhoo /:
Sim shaloften flal,
K' bom moral jo vseti
Se ledi v' stanu.

2. *pinan*
Sim misli, fim shinjaj /: shinjoo /: v' mudnu,
Ino kaj bom sazhe;
Thj pojem k' sholnirjam
Thj bodem jo vesel!

3.
K' ne hodi k' sholnirjam
So škoda sate

13
Koj vidil moj pobizh
Bo gvalotte.

4.

Kaj bo gvalo me,
Ti' sim preboren sa te;
Ti' mask druge pobe,
Se framujesh mene.

5.

Koj verjemi, ti pobizh
Pravrade ta 'mam;
Som pufrelz storila,
Bo njega prid' jam.

6.

Le prid' koj gvishno,
Koj vidil kaj jam,
Kaj jef sane rooke
U' gartelni 'mam.

7.

Oj prid' le gvishno
No vtergaj ano p: eno:
Kateri ta lepphi
Sa ljubejshi bo.

4. Štajerška. I
1. Moj ožna, moja mati,
Mi pravta tako:
Snajh' pipat', snajh' brati,
Tud' flusht' Bogu.
2. Šhe jkoda bi bilo
Saj tako telo,
Kob' v' grekih' shivelo,
Bogubljeno blo.
3. Kob' zhlavet' ti vedel,
K' je v' pekli kudo,
Pokoro bi delal,
Deb' saruntat ne blo.
4. Šhe v' pekli je kudo,
Šhe v' vizah' tako;
Sam' Bog nam dej priti
Gov' v' foeto nebo.
5. Moja wa bo prišla
Mor' bit' šhe nekra,
K' nobeden prijatel,
S' menoj rajohal ne bo.
6. Moje truplo bodo nešli
U' zherno semeja,
Dil'niza na pojde
Kam' safluokla' si bo.

7. Bre v' peklu, al' v' vize,
 Al' v' sveto nebo,
 Kam boš hja praviza
 Surovedela bo.

8. Nebeja so lepšni,
 Ko je zhišto slato;
 Sam Bog daj nam priti
 Gor v' sveto nebo!

Štajerška. L

1.
 Kojnzke' mam kumerne,
 Nišo sa furmane;
 O ješt bom pa kojnzke prodal,
 Bom pa denarže sa vinze sočjal.

2.
 Kojnzki zenglajo,
 Šel vinze pelajo;
 Oj bod' mo volje šhidane,
 Ker se dobi sa denarže vinze.

3.
 Vinze je prav sa me,
 Škerbi preskere vse;

2.

Her boohja volja ni,
 Ba naj gre noh na prej;
 Saj tudi nam ponožki
 Luncu lepo sveti!

M

3.

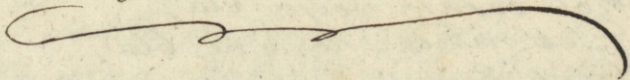
Le pijeta, bratey pij!
 Ba družiga je nalij;
 Deb' bog dal, deb' bog dal,
 Deb' ga še sanaprej.

4.

Bo farbi je lepo,
 Grahov z hristo slato,
 Še boljšiga je shmaha,
 Znaft, wala bad' bogu!

5.

Saj pijmo vjaten glafn,
 Saj ti sa družiga dafn.
 Deb' bog dal, deb' bog dal,
 Še dost'krat popihmal.

6.
Aj jeft ga 'm en glasheti popil,
In' bom erujaja sa' ljub'zo nalil.

4.
Dekle napajal bom,
Ki' se' jo pervajal bom.
Oj, Dekle je sa' ober' sarež,
Pa' normalo je favlafta omez.

5.
Benka ko fruniza
Bela ko liliza,
Kudezha ko nagelno' zvet,
Ja sam Bog jo je dal nata svet.

6.
Dekle je shikana,
Pobizhe rada ma.
Oglej, kak' ona rajat' lepo
Kak' se' puzhe lekko kot pero.

7.
Koshize v' gartelno
Kje' sorte farb zveto,
O dekle na pufhelz' stori,
In' prav' pobizh'! po njega pridi.

8.

20

7.

Dekle is samorja,
 Škoda bi moja bla,
 Oz jeft bom pa škoruzje dolj ojal,
 Bom pa per moji ljubzi sáppal.

9.

Kaj f'je domiflila -
 Ji men'je ze f'fipnila?
 Oz jeft fim jo kufnil, objel
 In' potem fim sa skeno jo osel.
 In' potem fim se jokal v'azhel.

10.

Ljubza g'haš prišel je,
 moram sa p'p'it te.
 Oz shalošna moram jít prezš,
 Ker ne moram per tebi bit' vezš.

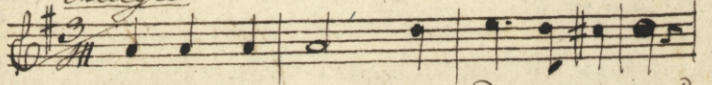
S. Štajerska. Doraviza.

1.
 Kob' boshja volja bla,
 Deb' ni kdar hozh' ne bla,
 Deb' smirej fonze fjalo
 Ker je nar bolj foetlo.

Štajerska. Dravica

63

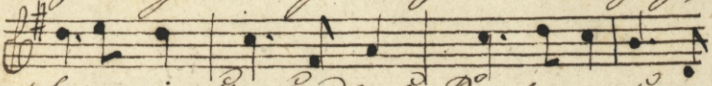
Alllegro.

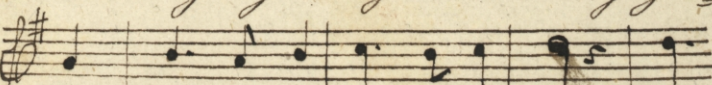
Tukaj je pazn kaj dobro sanaj,

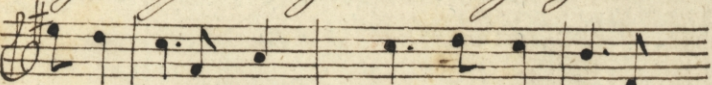
Kjer težke vinzhek v' glashet na glaj;

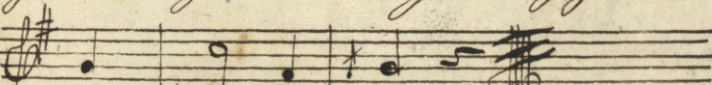
Leto vinške sladkosti Presheno vje grom =

kost Dajmo Bogu hvalo, zhaft, Ker

je dal leto nam Brat' zam in' jeftor =

zam Vinze v' laft.

DR. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Tukaj je parik' kaj dobro sa'nal,
 Kjer težke vinze v' glushki na glaj;
 Leta vinskih sladkosti
 Brekhere v'fo grenkosti,
 Dajmo Bogu hvalo, z'haft,
 Ker je dal letoj nam,
 Brat'zam, in' sefirjam
 Vinze v' laft.

2.

Preznna je gora, preznen je kraj,
 Kjer raste vinskih tertiza d'raj;
 Tak je rekel dole gorenj,
 De je preznen dolenj,
 Bog mu pa ves' skelen da,
 Vinze pije v'jak dan,
 In' na gorenjko stran
 Ga pelja.

3.

Koljko je bratov ino sestric,
 In' nimajo tert, in' vinskih gorij;
 Vender vinze piljo,
 In' seravljhke pojo
 Kakor tu' mi tukaj soaj;
 Sod' bog z nešen od nas,
 Soaj ino v faki z nas!
 . Panaprez;

4.

Ti je pa brater soaj veselish,
 Ko's teja glashka spiti shelish;
 Miti ga damo z ned
 Shegnaj t' ga bog's nebes
 Is perja t' ga vopimo bisi;
 Se pa pridej po lon,
 Tje pred nebeski tron
 In' jesuji.

nes

Lenney

64
Swabene.

(z Vinice u južnoj Kranjskoj)

Pěvají svatovi na swab. pivu pošto se odnesu
 jěstwine sa stola, i prostee běli stolnjaki) na stoje
 metne velik pšenični hlěb ozgor okružen, u
 darajuci pladnji po stolu:

Ajte k darom, ajte k darom!

Pristupajte, darovajte⁺

Nasiu mladu nevesticu,

Swaki barem po sestici; —

Ajte k darom, ajte k darom!

Ta pšernica ponovlja se pěvajuci dok kraje
 darovanje. Posle děvojke dvě po dvě připě-
 waju ovako:

Daruj, čaćo, čerku svoju, zakon ti je, zakon ti je!

Atko l' nećeš al se kratiš, zamer ti je, zamer ti je!

Daruj, majko, čerku svoju, zakon ti je, zakon ti je!

Atko l' nećeš al se kratiš, zamer ti je, zamer ti je!

Daruj, bratke, setku svoju, zakon ti je, zakon ti je!

Atko l' nećeš, al se kratiš, zamer ti je, zamer ti je!

Daruj, setko, setku svoju, zakon ti je, zakon ti je!

Atko l' nećeš al se kratiš, zamer ti je, zamer ti je!

(Dancica ilirska g. 1841 str: 199.)

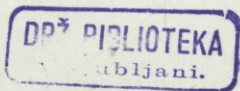
XV. 65

Lora.

hrvatka 1/10

Lora zabeli, dušo, hoće da svane.
Ti dragi konja sedla, hoće da pojde.
Draga mu sablju daje kroz plać govori:
Pojdi, dragi, pojdi pu na kraj lojdi.
Vajti čes staru majku pod onom zemljom.
Pod onom zemljom, dušo, pod zelenom travom
A mene, dragi dušo, sa drugim dragim,
Sa drugim dragim (dušo) / krajem ugar-kim.

3

ell. 481.

XV. 66 Sounece

41

~~S~~ Sijaj sijaj, sounece!
Sounece rameno!

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Kakor boum sijalo,
Sem siono žalostno.

Če zjutraj zgodaj pridem,
Mes deklet kunejo,
Avčes če poznou zajdem,
Partirci joakajo

J. Kukuljinić Sakunski

~~S~~

67

XV. 67 C

Kroglja.

27

Dva bela globa
 Prek treh^{na} letela,
 Sam nog u ga naj zna
 Je bota dol cela.

Ji misli, si rasta
 Ku tebe ja rad mam,
 Per circi se nicem
 La norca be ju mam.

Da moja bi bila
 Te lula bi bila;
 Da drugega mas,
 Tuj me ne ocalat.

J J 69

XV. 68.

S

Pripěvák.

55

Pickmurska,

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Mejrec mi svejli
cejlo milo nouč,
Janos si mišli,
kamo de to.

Mišli si mišli
mlad Janos,
kaj bode si šeo
k Luškici spat.

Luškica se jouče
kaj joj kaj je?
sineka nosi,
Janosin je.

} Luza Madjarova
Lutranska žlička
iz Veiclavacah
u železnoj stohci
Ugarthe
}

XV. 69

x Prepevci S br

69

Dva bela goloba
Prek sklene letela;
Sam bog si ga najzna,
Je bota dol sila.

Ti misli, ti rajtas,
Ma tebe ja rad mam;
Tis siroci te neim,
Lu norca te mam.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Da moja si bila
Je laska si bila,
Da drugoga mas,
Luj me ne valas.

II.
Tri puce, tri recc,
Tri bele goni;
V toj Adamarjckoj grabi
Dikličov ga ne.

S

Je stujčka bi bila,
Ja raj je ne oca,
Pa stonček pozna,
Nije vradna er bec.

III.
Lipa je steza vglajena,
Od Johana do Jargovih,
Sjo pa on glaj
Kubalick mlad;
Da hodi k Lizi spat.

S

Prisli so mi trije mozje,
Prijeli sago za rute;
So ga cofali
No mandrali,
Da on obliabi.
Kha k' dizej vee ne goi,

Prisla je tu wetla noi,
Nihalik k' dizej goi dingo,
Naj le hod, naj le hod,
Naj v' dizej njezova.

60

XV. 70

zakonno mi je popravati
Se čisti bi se jstala
Da jaz prav pismilim
Kaj te je z mano, zgodilo.

Ja sem meta pajba lustnega
Dve leti z njim pajdala,
Prez tega greha ima bela,
Daj se p komaj mesec dni
Kaj sem se z drugim spoznala
Moj erdelca jaba vta
Na blede se je obisnala.

DRŽ. BIBLIOTEKA

v Ljubljani.

Ms. 481.

valene stvari - mladi no stari
 Kaj vam od vojne libezni povem
 Ljudi libezem - govinka bolezen
 Od kere zapel vam sem

Od voje mladosti - punsem nova
 Kajtem ja pozna te mlade ljudi
 Kere sem luba pa sem ji zgub
 Kato sem me boji

Seve lubeni - splot si beleno
 Stara libezem na tibi lopi
 Stari libezem soveni bolezen
 Leta nikdar na spikam

Ko nice verjeti - kajje na
 ney si pogledne široko gleda
 Se vida in lujne rediftofen
 Kere si v lantki zno

Moj oca na nebi - recem ja to
 Jstam moj smileni vank voj
 Pre mem vode - od mene neha
 Ja sem rad etoboj vikiar

Prosim te vrel - do mi povel
 Kere bozanje libezno
 Jstam eden v vesno govo domo
 K tvojim vebatoma vriga

XV. 72

1 (S)

Stajerske (iz Celjske
Kog Kotara)
Skupno Folij
Drobne

S Stojaj stojaj poljece,

Oj poljece je široko.

Pod njim polji stoji cestica,

Oj cestica je uglajena.

Za cestjo stojaj lipika

Oj lipika je zelena,

Pod lipkoj staja muzica

Oj muzica je malana.

Je malana je ruštana

Na štiri ravnje žazana,

Okol stojijo stolički

Oj stolički se stkanarški.

Gori sedijo fantiči

Oj fantiči no deklice

Sladko vince pijejo

svoj ledik stan zapravljajo.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms.
481.

5

Stajerstle (iz let's
Kog Kotara)
Skupio Fosip
Drobnič

Stojaj stojaj poljece,

Oj poljece je široko.

Pod njim polji stoji cestica,

Oj cestica je uglajena.

Za cesto stojaj lipika

Oj lipika je zelena,

Pod listkoj staja mizica

Oj mizica je malana.

Je malana je ruštana

Na štiri rajhe žazana,

Okol stojijo stolički

Oj stolički se škanarški.

Gori sedijo fantiči

Oj fantiči no deklice

Sladko vince pijejo

Svoj ledik stan upravljajo.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms.
481.

2. Kerleba je en glahen vseč
Prineso je ta čudni glas
Le čajta čajta Deklice
Se vas še bode grivalo.

No dekhe se mi razjezi
Iza vliča mi v roke Dobi,
Perjice popipala
Da v morjice zasipala.

Popipli m ga alj pa nikar
Le živga me še pushi z daj
Kom gledao na planinico
Goe Na no zeleno bukvico.

Bom gledao tej po poljeu
Do poljeu oj zelenim
Kak toke sintke zibale
Kerwave soze prelivale.

Nes sem še pa en glahen vseč, rep.
Ti pa nisi dekhe več, rep.
oro.

XV. 73. ² Slovenske narodne pesmi. ³
Shuple ne od Drobniča.
1 J eden ja ger po boršti hodi
Z lepoj punks^oj risanoj, hoje, hoje!
Z lepoj punks^oj risanoj
Tena utica perle bela
Lepa utica pisana, hoje, hoje
Lepa utica pisana.
Ja ger bi tjo biš rad vstrelu
Pa se mu je sprosi la, oje, oje!
Pa se mu je sprosi la.
Le ni kar me ti ne vstrelu
Jes ti bom povedala, oje, oje!
~~Kam se ti biš oženil.~~
Kak se moreš oženit.
Hare babe ni kar ne vzemi
Ko ti z mierom jemra, oje, oje,
Ko ti z mierom jemra.

Ms. 481.

4
Vidove nikar ne vzemi
Ko je zmirom v žalosti, oje, oje
Ko je zmirom v žalosti.

Ti le vzemi mlado Dekle
Ker je pono veselja, oje, oje
Ker je pono veselja.

~~III~~ D od Gerlic.

2 Gerlic poje,
Drobno tromluje;
Lipova senca,
Mladna je bla.

Pod lipoj mi stojaj
Disani špampet,
Disani špampet,
Te belo postklan.

Noter mi leži
Eno mlado Dekle
Eno mlado Dekle

Ti je Anič ime.
Pri špampeli stoji
Mladi fantič
Mladi fantič,
Mu je Franč ime.
Lepo je prava glava
Lepo je glava prava
Kraj boš ti pila jela
Oj jela ^{nifa} nicoj.

Nič ne bom jela
Nič ne bom pila:
Ljubi moj Franč
Tu boš nicoj.

3 Mislo sem celi dan
De bom Toma zaspau
Prišla je ura ta
Ker je navajena,
Cesta je frajana.

Pistolico djav za pas,
Jo sem k moji ljubici v vas.
Prišo sem na sred vasi
Pistolco sem von spustiu

Ljubco sem izbudiu.
Ljubco sem izbudiu.

Dehkle povej mi kaj
Alj pa slovo mi daj
Dehkle povej mi kaj
Alj pa slovo mi daj
Alj pa slovo mi daj.

Tes ti slovo nedam
Kaji se vlegi dol
Tes ti se vlego dol
Da bi me dozo spau.
Da bi me dozo spau.

7
Teza se fant neboj
De bi medozo spau
Prišla bo ura ta
Tes se zbudila bom
Tes se zbudila bom.

Če me zgodaj zbudis
Pojdem k ni drugi hiš
Če me pozno zbudis
Pojdem k ni drugi gre
Doi, rep. Doi, rep.

Teza nikar nestor
De b jo k drugi grešoi
Tes se bom vlego dol
De boš vedla za me
De boš vedla za me.
DD.

4. Gospa postavla vahrbe tri, rep.
8. Kiedaj bojo šli gospod damo. rep.

U prvi uri te noči
Si prvi vahrbar zakriči:
Le ala, ala, žlakna gospa
Gospod mi že grejo damo.

V drugi uri te noči
Si drugi vahrbar zakriči:
Le ala, ala, žlakna gospa,
Gospod mi že grejo damo.

Nevidmo jih, nevidmo jih
Oj slišmo jih, oj slišmo jih, Le ala ala etc.
Konjiči mi štreblajo
Oj sablice se svetijo
Le ala, ala, žlakna gospa
Gospod mi že grejo damo.

V treki uri te noči
Si treki vahrbar zakriči:

Gj'ala ala, ž'lakna gospa
Gospod so mi že doma.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Kaj je pa za 'n urjek to
De men gospe naproti ni, rep.

Urjek pa je je le tobi
De j mene močno vjedalo, rep.

Kaj je pa za 'n urjek to
De j lišica odperla bla, rep.

Urjek pa je le tobi
De j mene močno jicalo, rep.

Kaj je pa za 'n urjek to
De j kikhla tako zmešana, rep.

Urjek pa je let tobi
De j mene močno vjedalo
Sim se pa kolobencala. rep.

6 Kaj pa je za'n vrjek lo
De so pojibri tako zmošani. rep.

Vrjek je pa le toli
De j mene mojno vjedalo
Sem se pa Kolobencala rep.

Kaj je pa za'n vrjek lo
De j sribarjio klabučk tu. rep.

Vrjek pa je le toli,
De j sribar po starince šou. rep.

Gospod vzemij ojiker mei
Da veržija sribarji glavio proi. rep.

Tak naj bo vsakimur
Ker hodo bo k gospej spat
Ker nebo gospod doma rep.

1788

Fuhoviza lepo kuhā
 Tam v selenim kuhovju
 Prepeliza prepeljuje
 Tam v selenim travniku
 Ljubzkih moj kofazo brufe
 Tam v selenim travniku.

DRŽ. BI. LIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms.
 481.

Menšla rosa, dobra kofa
 Rada travo polosti
 Suha bunja, gorke sonce
 Rado se fena fushi
 Mehka postaja, lepa Ljubza
 Bog ji sladko daj nozhi.

10 C. O. Klyk

Tantizhi, Schlyzhi
V taberno gredo.

Jes' oboga jinota
Sa gredem domu

2.

Ah' vedil bi gubei
Do dnazze imam
Zi peljal me jelsat
Raxhala bi sa-ry.

3.

Do dnazze ti imash
Shodaono jes vem
Imam Hengare klashe
Med fante ne jmem.

Revisano 1842

Aut. W. H. S. [i] d. [ari] tsch.

XV. 76.

Ljubezna
(Kronjska iz Mellike)

170

Znaš ti duša, ko si moja bila
Ati na kobilu turska kavo pila.
Kavo pila - grozne suše lila.
Moji douge! ne bodite huđe,
Ne dvižte mi vere do dečaka.
At je dečak vera i nevera
Večer ljubi u jutro u hvali
Da ji ljubiš gizdavo divojko.
Ona njemu jabolko ji dala,
Izvan sladko - sladko i medeno,
At iznoter žubko i čemerno.
Takva ti je vera u divojki;

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

~~170~~

Balada.
Ljubezna.

XV. 77.
20

Dobro večer Julika,
lepa mlada Julika!
Kaj pa delaš v ogradi? -
Plejem rože romene. -
Komu boš ji davala? -
Lepem mladem vajvodu. -
Kaj pa če ~~pride~~ ^{to pride} Eva žve? -
Jaz postavim valke tri. -
Dva valka zakroči:
Beži, beži, vajvoda! -
Ne mo, beži, ne bižim,
če gluh ~~tu~~ ^{tu} glavob ~~III~~ zgibim! -
Eva stoji v hišico,
vaja vanj z okneso. -
Dobro utro Julika,
moja draga ženica.
Kaj pa je prasma z okneso? -
Golobek je sleta z okneso. -
Kaj pa, Julika, prosteli je,
Kaj je tak razmetana? -
Deklanje je nasmetala,
da je ključke iskala. -
Kaj pa, Julika, ti je z lasmi,
Kaj so ti tak kustravi? -
Deklanje me je skuštrala,
da me je razpletala. -

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481

01
Kaj pa loojim nadram je,
kaj so tak narbebrane? —

Nadrinjak um odvezala,
sinika si nadajala. —

Eva zmekne sablica,
Juliki odseka glavico.

To si bodi Julika,
zraven mene si mela vajvoda.

3 321.

Lavorin Tarstajak.

Romance de la Blanca niña.

(Jacob Grim, Romances viejos españoles p. 242)

Blanca soy señora mía,
mas que no el rayo del sol,
si la dormire esta noche
desarmado y sin pavor,
que siete años avia, siete
que no me desarmo no,
mas negras tenga mis carnes
que un tienas carbon. —

Dormidla, señor, dormidla
desarmado sin temor,
que el conde es ydo a la caca
a los montes de Leon;
ravia le mate los perros
y aguilas el su halcon,
y del monte hasta casa
a el arrastre el moron. —

Ellos en questo estando
su marido que llevo:
Que hareys la Blanca niña,
hija del padre traydor? —

Señor, peño mis cabellos,
peño los con gran dolor,
que me dexeis a mi cola,
y a los montes os vays vos. —

Essa palabra la niña, ~~no era~~
no era sino traycion;
Cuyo es aquel caballo
que alla baxo relincho? —

Señor, era de mi padre,
y embi'os lo para vos. —

Cuyas son aquellas armas,
que estan en el corredor? —

Señor, eran de mi hermano,
y yo os las embio. —

Cuya es aquella lanca,
desde aqui la ves yo. —

Tomadla, conde, tomadla,
matad me con ella vos,
que aquesta muerte buen conde,
bien os la mereco yo. }

Smattaj: Silva de romances viejos
publicada por Jakobo
Grim. Viena en Austria
1815.

N narodnina pjesnima pod brojem
293 : 321.

Severnaja pčela. broj 25.
Ruskija vattki. —

(Lipsa)
Laskaonica } Kubovica
Pica glasonosa
Ros, Kubovica
Ruzja { ramena
Telija } erdeca

Lieblingsfarbe
Tuarda kat Naboda
do novena
... ..

Okoli je tunden, najgori spat:
 Jar nečem trudna, nečem spat :):

Jar nečem trudna, nečem spat,
 K meni de priso sribar mlad :):

Ona postavi vahtje tri,
 kaj ~~ti~~ od moža njoj rekli bi :):

Ta prva stoji sred pola;
 ta druga stoji kraj dvora;
 ta tretja pa per kamnici.

Ta prva vahta kričala:
 Hala, hala mlada gospa!
 Jvanjkovič grejo domo.

Nemo ga vidli vidjoi,
 konjice smo čuli hrzgetoi,
 sabliso svetli kak lue. —

Oj nikaj nikaj, sribar mlad,
 vahta nevi, kaj govori. —

Ta druga vahta skričala:
 Hala, hala mlada gospa,
 Jvanjkovič grejo domo.

Nemo ga vidli vidjoi,
 konjice smo čuli hrzgetoi,
 sabliso svetli kak lue. —

Oj nikaj nikaj, sribar mlad,
 vahta nevi, kaj govori :): —

Ta tretja vahta zakriči:
 Hala hala, mlada gospa!
 Jvanjkovič so že doma. —

Hala hala, mlada gospa!
 Odprite da mi kamnico :):

Gospa mu opece kamice,
vribar skoči skozy okneso,
no potere rajbico. —

58

Hala hala ^{zlatna} mlava gospa!
zakaj ji ~~stoda~~ ^{zlatna} rajbica? —

Nikaj, nikaj ^{zlatni} mlava gospod!
mačka ji ^{zlatna} miško tockala: —

Hala, hala ^{zlatna} mlava gospa!
pa kaj ste vi tak karlava? —

Nikaj, nikaj, ^{zlatni} mlava gospod!
da me je dekla črala: —

Hala, hala, ^{zlatna} mlava gospa!
kaj mate navdra razorajsanit: —

Nikaj, nikaj ^{zlatni} mlava gospod!
sem inki siska davala: —

Hala, hala ^{zlatna} mlava gospa!
zakaj ji postel razrovana: —

Nikaj, nikaj ^{zlatni} mlava gospod!
dekla je kluce iskala: —

Gospod potegne uetli mi,
gospod odreka glavo proč.

Ms. 481.

3 293.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ljubi
h(g) y(e)
mačka, vrgate, noč,
člakovski nasodniny,
Haberke, Kertke,
Eserngelium

XV. 80.

S.

Ms. 481.

Lanot,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Libenški lončar in pastir:

Pastir.

Postojite s tovari,
De praison ~~am~~ bom vas,
De imate gori
Ja ilovce bas.

Lončar

Les mores mi priti,
De miro bom včas,
Boš čntu na riti
Kakor bo rapco.

Pastir.

Lončarji ste tici,
Vaš dobro poznam,
V modroški konjici
Se kušajo s vani.

Lončar.

O krova presneta,
Ča jise sem vnet,
Tant sed na sereta
Ju skusi ga ojet.

29

Partir

Le mladiča prama
Naredi ta gre,
K' je star od mladama,
Bo doio me ore.

Loncar

Hi v'elkec, hi lisčik
Hi belčik in pram,
Tocakej ti ticik
Odreco neboi nam.

Partir

Če hočete dobiti
Vi tica v'precep,
Bo treba vtakmiti
Koprive pod rep.

Loncar.

Se dost imam prota,
Nebom te lovio,
Le monci ti kroti,
Te se bom dobio.

Partir

Le greino gonite
Koujite na dom,
Pa bas naredite,
Jest Rupu ga bom.

M. D. 8-9

XV. 81

~~Libka.~~

Doje se kod Krēsa.
(od n. Stefana).

Krius le gari krius le gari
Nasriedi mura ja sinoga.
O kriusu hadija deile kri
Lipo papa kriusujaja.
O kriusu ladi o Marija,
Na roci nosi o Jezusa:
Spelubi Jezui smilem...

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

X

(od sv. Stefana)

Kralj Matjaž

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

1. Lepa je kruna vagnska,
Ta se lepša je Matijava,
Matijava Matjašava.
2. Matjaš ma konja frišnjega,
Ta turšcem osiadlarnega.
3. Spodnje pa ga daleč
U to deželö Turkavo.
4. Tam mi dva Turka rajata,
Mlado Lenko zpravajata.
5. Matjaš je barao Turka dva:
Oj Turka dva noj godee tri!
Kak bi ti raji draji bliž?
6. Temi so pa svetlem solarju,
Druji pa svetla romeno (2).
7. Ta se Lenkin je najdraji,
Ki nesmiemo ga derlaubati.

Navica, koja mi ovaj komad pevati, nije znala
daleje pevati u odnosu ~~na~~ ^{na predaju} ~~na~~ ^{na} dodavši još se dve varste,
od kojih se za prvu čini, kao da ni ne spada
sim:

8. Matjaš je dure gre odpišo,
Ta peči mi je dou padšo.
9. Drži se na pravo stran,
Taz bou sieka na levo stran.

83
XV. 83

Lx

Lilika
(Bistrice)

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

75

Sen se oženou, pa grieva me,
Neče žiena liežati p̄r mené.

Koj bôn stúro, koj bôn začeo—
Z mojó ženo zapravlénico?

Sen jè kazo: "Šid p̄v̄nice pliet."
Te mi pa šlã v dolinco lieč.

Sen jè kazo! postlò postilat,
Te mi pa šlã za zglavje stat.

Koj bôn stúro, koj bôn začeo—
Z mojó ženo zapravlénico?

3